НАРОДНА АРМІЯ

31 липня, 2015

#72 {5407}

У СОЛДАТСЬКОМУ ГАРДЕРОБІ ОЧІКУЄТЬСЯ ОБНОВА

НОВУ ПОЛЬОВУ ФОРМУ ОДЯГУ ВЖЕ ТЕСТУЮТЬ ДЕСАНТНИКИ В ЗОНІ ПРОВЕДЕННЯ АТО

стор. 3

«Ніхто, крім нас» — це дійсно про нинішній український десант

ВДВ: ГАРТУВАННЯ ВІЙНОЮ

Частини і підрозділи ВДВ ЗС України в ході АТО фактично перетворилися на елітні «штурмові» підрозділи. Тож невипадково на їхнє озброєння нещодавно почали надходити... танки

За календарем 2-го серпня — День ВДВ. Проте українському десанту нині не до свята, адже країна і її Збройні Сили протистоять зовнішній агресії.

Еліта Збройних Сил України, якою цілком обґрунтовано вважалися і досі вважаються частини і підрозділи ВДВ, як і вся українська армія, зустріла нинішню війну не в найкращій формі. Ось як ситуацію, в якій опинилися українські ВДВ на початку війни, описує нинішній командувач ВДВ, Герой України полковник Михайло Забродський:

«Якщо коротко, то ми більше 20 років не займалися нашою армією, і в момент раптової зовнішньої агресії це виявилося нашою найголовнішою проблемою. З цим пов'язані всі наші нинішні труднощі і з технікою, і з системою мобілізації та іншим. Поліпшити ситуацію миттєво не виходить...»

І все ж таки, попри всі проблеми, українські десантники першими вийшли проти ворога і дали йому ефективну відсіч. Вже 3-го березня 2014 року перші підрозділи 79-ї окремої аеромобільної бригади з Миколаєва з'явилися на Чонгарі, намагаючись запобігти розповзанню агресії з Криму і подальшому просуванню «зелених чоловічків» уже на територію Херсонської області.

стор. 4

ВОНИ НЕ БОГИ, АЛЕ ПІДТРИМКУ З НЕБА ЗАБЕЗПЕЧАТЬ

ВІЙСЬКОВІ ЛЬОТЧИКИ ТРАНСПОРТНОЇ АВІАЦІЇ БЕЗ ПАФОСУ, ПО-БУДЕННОМУ РОБЛЯТЬ СВОЮ СПРАВУ, ЯКА КОНЧЕ ПОТРІБНА ТИМ, ХТО ВОЮЄ НА ЗЕМЛІ

стор. 5

«БУТОВКА»: ВІД ШАХТИ ЗАЛИШИЛАСЯ ТІЛЬКИ НАЗВА, АЛЕ ОБОРОНА ПОЗИЦІЙ ТРИВАЄ

ПРОРОСІЙСЬКІ ТЕРОРИСТИ НЕ ПРИПИНЯЮТЬ СПРОБ ЗАХОПИТИ ПОЗИЦІЇ БІЙЦІВ 93-Ї БРИГАДИ ПОБЛИЗУ ШАХТИ «БУТОВКА»

стор. 6

«АРТА» ЗМІНЮЄ ХІД БОЮ

ЗАСТОСУВАННЯ ЦІЄЇ СИСТЕМИ НЕ ЛИШЕ СКОРОЧУЄ ЧАС ДЛЯ ЗДІЙСНЕННЯ АРТПОСТРІЛУ, АЛЕ Й ЗБІЛЬШУЄ ТОЧНІСТЬ ВЛУЧЕННЯ СНАРЯДА В ЦІЛЬ — ВІДХИЛЕННЯ СТАНОВИТЬ ЛИШЕ 6–25 МЕТРІВ

стор. 8

«КУМУЛЯТИВНИЙ» МІФ

СТОСОВНО ПИТАННЯ, В ЯКОМУ ПОЛОЖЕННІ МАЮТЬ БУТИ ЛЮКИ БРОНЬОВАНОЇ ТЕХНІКИ, АБИ ВБЕРЕГТИСЯ ВІД УДАРНОЇ ХВИЛІ КУМУЛЯТИВНИХ БОЄПРИПАСІВ, — ВІДКРИТІ ЧИ ЗАКРИТІ, ІСНУЮТЬ РІЗНІ ДУМКИ, НАВІТЬ СЕРЕД ВІЙСЬКОВИХ

стор. 9

УНІКАЛЬНИЙ АН-70

ЗА БАГАТЬМА ХАРАКТЕРИСТИКАМИ УКРАЇНСЬКИЙ ВІЙСЬКОВО-ТРАНСПОРТНИЙ ЛІТАК ПЕРЕВЕРШУЄ НАЙКРАЩІ СВІТОВІ АНАЛОГИ

стор. 10-11

ХТО ТАМ — У «П'ЯТІЙ КОЛОНІ»?

ВНУТРІШНІ ВОРОГИ НЕ МЕНШ НЕБЕЗПЕЧНІ, НІЖ ЗОВНІШНІ. БІЛЬШІСТЬ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ АБСОЛЮТНО ПЕРЕКОНАНІ В ТОМУ, ЩО ПЕРЕМОГА У ВІТЧИЗНЯНІЙ ВІЙНІ 2014–2015 РОКІВ ЗАЛЕЖАТИМЕ ВІД ПОСИЛЕННЯ БОРОТЬБИ ЯК ІЗ ЗОВНІШНІМИ, ТАК І ВНУТРІШНІМИ ВОРОГАМИ. ДО ОСТАННІХ НАЛЕЖАТЬ ЯК ПРИХОВАНІ ПРЕДСТАВНИКИ «П'ЯТОЇ КОЛОНИ», ТАК І КОРУПЦІОНЕРИ

стор. 12

«ПОРУЧ ІЗ НАШИМ СОЛДАТОМ НІКОЛИ НЕ СТРАШНО»

СОЛОМІЯ ВІТВІЦЬКА, ЯКУ МИ ЗВИКЛИ БАЧИТИ НА ТЕЛЕЕКРАНАХ, ЧАСТА ГОСТЯ НА ПЕРЕДОВИХ ПОЗИЦІЯХ НАШИХ БІЙЦІВ У ЗОНІ АТО

стор. 14

ФОТОРЕПОРТЕР ДЖЕЙК СТОУН: «Я РОЗУМІЮ ВАШУ ЖАГУ ЖИТИ СПРАВЕДЛИВО Й ВІЛЬНО»

МЕНІ ІМПОНУЄ ВАШ ГЕРОЇЗМ, ГОТОВНІСТЬ ЖЕРТВУВАТИ ЖИТТЯМ ЗАРАДИ ЧОГОСЬ СВІТЛОГО

стор. 14

Інтернет-довідник **«Все про соціальний захист військовослужбовця»** в твоєму мобільному!

Сайт: na.mil.gov.ua, розділ «Соціальний захист».

Додай у вибране!

«ГАРЯЧА» ЛІНІЯ

CALL-ЦЕНТР МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ ДЛЯ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМНИХ ПИТАНЬ ГРОМАДЯН — (044) 454-41-36. ЦЕНТР ПРАЦЮЄ ЩОДНЯ З 9.00 ДО 18.00

«ЗАЛА РАДИ БЕЗПЕКИ ООН ПЕРЕТВОРИЛАСЯ НА ЗАЛУ СОРОМУ РОСІЇ»

РФ «ветувала» прийняття резолюції щодо створення міжнародного трибуналу у справі катастрофи малайзійського літака рейсу МН17

29 липня відбулось засідання Ради Безпеки ООН, на розгляд якої винесли проект резолюції щодо створення міжнародного трибуналу у справі загибелі пасажирів малайзійського рейсу МН17.

Авторами документа виступили Малайзія, Нідерланди, Австралія, Україна і Бельгія. Резолюція передбачала низку кроків, завдяки яким винні в авіакатастрофі мали бути піддані справедливому покаранню. Крім того, у разі доведення злочину підлягали покаранню й ті, хто віддавав накази, підбурював або схиляв до скоєння злочину. Зокрема, може йтися про командувачів збройних формувань або людей, які виконують роль таких, повідомляє ТСН.

Однак резолюція не була ухвалена, бо російська делегація проголосувала «проти», Китай, Венесуела і Ангола утримались.

Позиція росіян була різко розкритикована. Так, міністр транспорту Малайзії висловив жаль через неухвалення документа, але його країна продовжить шукати інші міжнародні механізми покарання винних.

При цьому міністр додав, що таким рішенням Радбез ООН дав неправильний сигнал родичам 298 жертв катастрофи.

Представниця США Саманта Пауер у своїй промові згадала жертв авіакатастрофи рейсу МН17. Вона зазначила, що пасажири хотіли жити, але їх вбили в небі над Донбасом. — Трагічно, що Росія використовувала свій привілей, який їй був даний, щоб захищати міжнародний мир і безпеку, для того, щоб підірвати міжнародний мир і безпеку, — заявила вона. Втім Пауер додала, що вето, яке наклала Росія, не зупинить правосуддя на благо сімей жертв і самих жертв.

Міністр закордонних справ Австралії Джулі Бішоп зазначила:

— Винні можуть вважати, що вони можуть сховатися за вето РФ, але їм не вдасться уникнути правосуддя. Сьогодні Росія використовувала голосування, щоб політизувати наше прагнення справедливості. Росія заслуговує на засудження.

Не зрозуміли мотивації Москви і Нідерланди.

— Мені складно зрозуміти, щоб член Ради Безпеки перешкоджав правосуддю у разі трагедії, де постраждало так багато людей. Безкарність подає небезпечний сигнал, — заявив міністр закордонних справ Берт Кундерс і запевнив, що Нідерланди не заспокояться.

Голосування російської делегації «проти» викликало різку критику і в Україні.

Представник України в ООН Юрій Сергеєв також гостро розкритикував позицію Кремля.

— Зала Ради безпеки ООН перетворилася на залу сорому Росії, — зазначив дипломат.

Своєю чергою Міністр закордонних справ України Павло Клімкін вважає, що РФ змішує політику з індивідуальною відповідальністю за знищення літака 17 липня 2014 року.

— Не може бути ніяких причин виступати проти цього, якщо ви самі не є одним з винних, — сказав глава МЗС України.

За його словами, роль Росії у збройному конфлікті на території України «абсолютно ясна і зрозуміла всьому світу». Він нагадав, що РФ продовжує відправляти на територію Східної України найманців, солдатів регулярних військ РФ і озброєння.

«ДЖАВЕЛІНИ» ДЛЯ ЗАХИСТУ ВІД АГРЕСОРА

1240 ракетних комплексів — справедлива ціна за відмову України від ядерної зброї

Ці комплекси підвищать ефективність дій українських протитанкістів

ТТХ FGM-148 JAVELIN

Калібр ракети — 127 мм
Бойова частина — тандемно-кумулятивна
Бронебійність за динамічним захистом — 700 мм
Система наведення ракети — самонаведення за допомогою ІЧ-ГСН
Довжина ПТКР — 1081 мм
Довжина ПТКР в ТПК — 1198 мм
Маса блоку наведення — 6,36 кг
Маса ПТКР — 11,80 кг
Маса ПТКР в ТПК — 15,90 кг
Маса бойової частини — 8,44 кг
Бойова маса комплексу — 22,25 кг
Дальність вогню — 50–2500 м
Максимальна швидкість ПТКР — 290 м/с (1044 км/год)

— Україна добровільно відмовилась від свого ядерного арсеналу і в обмін на це Сполучені Штати Америки та Велика Британія зобов'язалися гарантувати нам суверенітет та територіальну цілісність, — сказав Президент України Петро Порошенко в інтерв'ю газеті «The Wall Street Journal», повідомляє «Укрінформ».

Верховний Головнокомандувач ЗС України наголосив, що наша держава не вимагає, аби солдати США, Великої Британії чи Франції прибули на Донбас та брали участь у військовому конфлікті.

— Нам потрібно лише 1240 ракетних комплексів Javelin, і це цілком справедливо, — сказав Петро Порошенко. — Ця цифра має особливе значення, оскільки саме від такої кількості ядерних боєголовок Україна відмовилась в межах Будапештського меморандуму 1994 року.

— Ми захищаємо кордони власними силами та вимушені сплачувати за це найвищу ціну — життя українських солдатів. Ми потребуємо лише солідарності, — заявив Президент України.

Також Петро Порошенко висловив переконання, що якщо не вдасться зупинити російського агресора, то це означатиме, що глобальної безпеки у світі не існує.

Довідково: американський переносний протитанковий ракетний комплекс FGM-148 Javelin призначений для знищення бронетехніки, захищених об'єктів і вертольотів, безпілотних літальних апаратів. ПТРК Javelin має можливість наведення ракети у складних погодних умовах, за підвищеної задимленості і в темний час доби.

ДІТИ УЧАСНИКІВ БОЙОВИХ ДІЙ ТА ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ ВІДПОЧИВАТИМУТЬ БЕЗКОШТОВНО

Відповідний закон підписав глава держави

Президент України підписав Закон № 592-VIII «Про внесення змін до Закону України «Про оздоровлення та відпочинок дітей» щодо оздоровлення дітей учасників бойових дій, дітей, один із батьків яких загинув у районі проведення антитерористичної операції, бойових дій чи збройних конфліктів або під час масових акцій громадянського протесту, дітей, зареєстрованих як внутрішньо переміщені особи», повідомляє пресслужба глави держави. Закон був прийнятий Верховною Радою України 14 липня поточного року.

— Будь-який військовослужбовець, який сьогодні виконує свій обов'язок у зоні АТО, або поранений, який проходить лікування в госпіталі, звичайно, думає про свою родину та домівку, про своїх дітей, які мають радіти відпочинку влітку. Вони не можуть приділити достатньої уваги своїм рідним, тому обов'язок держави — потурбуватися про їхні родини, — говорить директор Департаменту соціальної та гуманітарної політики Міністерства оборони України полковник Валентин Федічев. — Завдяки громадським ініціативам частково дітей військових вдається оздоровити, але далеко не в повному обсязі. Обласним держадміністраціям не вистачає фінансових коштів для того, щоб оздоровити всіх. Держава врегулювала питання фінансування послуг з оздоровлення та відпочинку і надала можливість перед початком навчального року дітям військових безкоштовно відпочити в таборах та санаторіях.

Відтепер фінансування здійснюватиметься коштом державного та місцевих бюджетів, підприємств, установ та організацій, профспілок і фондів, а також добровільних внесків юридичних і фізичних осіб.

МОВОЮ ЦИФР

Загалом із початку проведення антитерористичної операції військові сапери знешкодили в зоні АТО 16 тисяч 489 мін і саморобних вибухових пристроїв, розмінували 58 об'єктів, розчистили від вибухонебезпечних предметів 585 кілометрів автошляхів та 17 кілометрів залізничних колій.

На сьогодні статус учасника бойових дій отримали 66454 учасники антитерористичної операції. За минулий тиждень комісії Міністерства оборони та Збройних Сил України з розгляду питань визначення громадянам статусу учасника бойових дій надали відповідний статус 4481 військовослужбовцю та працівникам ЗС України, які брали участь в АТО. На затвердженні комісій перебуває ще кілька сотень комплектів документів.

Понад 40 млн грн отримала Дніпропетровщина на будівництво житла для сімей загиблих у зоні АТО та військових з І та ІІ групою інвалідності. Державна субвенція дозволить області повністю задовольнити потребу цих людей у житлі. Планується, що вже цього року новоселами стануть 80 родин.

За результатами спільної позовної роботи юридичної служби Міністерства оборони України та органів військової прокуратури вдалося досягти суттєвих зрушень у відновленні порушених майнових прав оборонного відомства на 6 земельних ділянках загальною площею понад 500 га, які були незаконно передані в оренду приватним підприємствам однією з райдержадміністрацій на Одещині. Відкрито 3 виконавчі провадження з виконання судових рішень про визнання недійсними договорів оренди, витребування в приватних підприємств та повернення Міноборони зі складанням акта приймання-передачі земельних ділянок загальною площею понад 500 га та вартістю понад 1,7 млн грн.

У СОЛДАТСЬКОМУ ГАРДЕРОБІ ОЧІКУЄТЬСЯ ОБНОВА

Нову польову форму одягу вже тестують десантники в зоні проведення АТО

Реформа речового забезпечення має забезпечити бійців всім необхідним і передусім працювати на збереження їхнього життя. На цьому наголосив Президент України — Верховний Головнокомандувач Збройних Сил України Петро Порошенко під час ознайомлення з пропозиціями «волонтерського десанту» війську. Глава держави особисто оглянув проекти нових військових одностроїв.

«Українська армія має відрізнятися. Кожен має побачити, що Україна має абсолютно нову, іншу, боєздатну, з високим бойовим духом, патріотичну, професійну армію, одну з найсильніших армій на континенті», — заявив Петро Порошенко, відзначивши роль у цьому нової форми. Окремо він наголосив, що справа не тільки в заміні старої форми новою. За його словами, воїн української армії має також отримувати й гідне грошове забезпечення, яке підкріплюватиме його становище в суспільстві.

Президент зауважив, що йому сподобалися ініціативи відійти від досвіду радянської армії. «Нам треба запроваджувати свої нові українські традиції, в тому числі — і нові українські звання. Заміна «молодшого лейтенанта» на «хорунжого» повністю відповідає українським традиціям і структурі військових звань країн НАТО», — сказав Петро Порошенко після того, як оглянув нові зразки повсякденної, парадно-вихідної форми військовослужбовців, єдиний бойовий комплект польової форми та спорядження, знаки розрізнення.

Окремо глава держави висловився за запровадження звання «бригадного генерала». «Подивіться, які командири бригад у нас зараз воюють на лінії фронту. Вони стали насправді батьками для солдатів, справжнім прикладом героїзму української армії. Думаю, що українські командири бригад давно заслужили перейти від звання «полковника» до звання «бригадного генерала», — сказав Президент та запропонував підготувати відповідні пропозиції змін до законодавства. За словами глави держави, це також «потужний соціальний ліфт, мотивація, щоб нові командири, які себе проявили не тільки і не стільки у кабінетах, а на полі бою, отримали справжні генеральські звання».

Дуже важливо, що розробники нової форми передбачили її цілковите виготовлення в Україні. Але деякі матеріали для нового обмундирування українського солдата сьогодні вимушено закуповують в інших країнах. Адже дещо, що може запропонувати іноземний виробник, за браком високих технологій ще не виготовляється в Україні.

Серед змін — запровадження нових кольорів форми для різних видів військ, нового камуфляжу. При розробці повсякденної, польової форми приділялася увага забезпеченню зручності та мобільності військовослужбовців. У новій повсякденній формі відмовилися від п'ятипроменевої зірки. Тепер зірки на погонах українських офіцерів матимуть чотири промінчики.

Форма кашкета для повсякденного та парадного однострою була обрана за британсько-канадсько-американським зразком і має дуже вдалий дизайн. Також волонтери пропонують збільшити кількість кольорів для беретів та розподілити їх за родами військ. Запроваджено й окремий колір однострою для сил спеціальних операцій.

Нині один із варіантів польової форми одягу проходить випробування у 79-й Миколаївській окремій аеромобільній бригаді. До складу одного комплекту камуфляжної форми увійшли костюм літній польовий, кепка польова «мазепинка», панама польова, чохол на каску, два комплекти

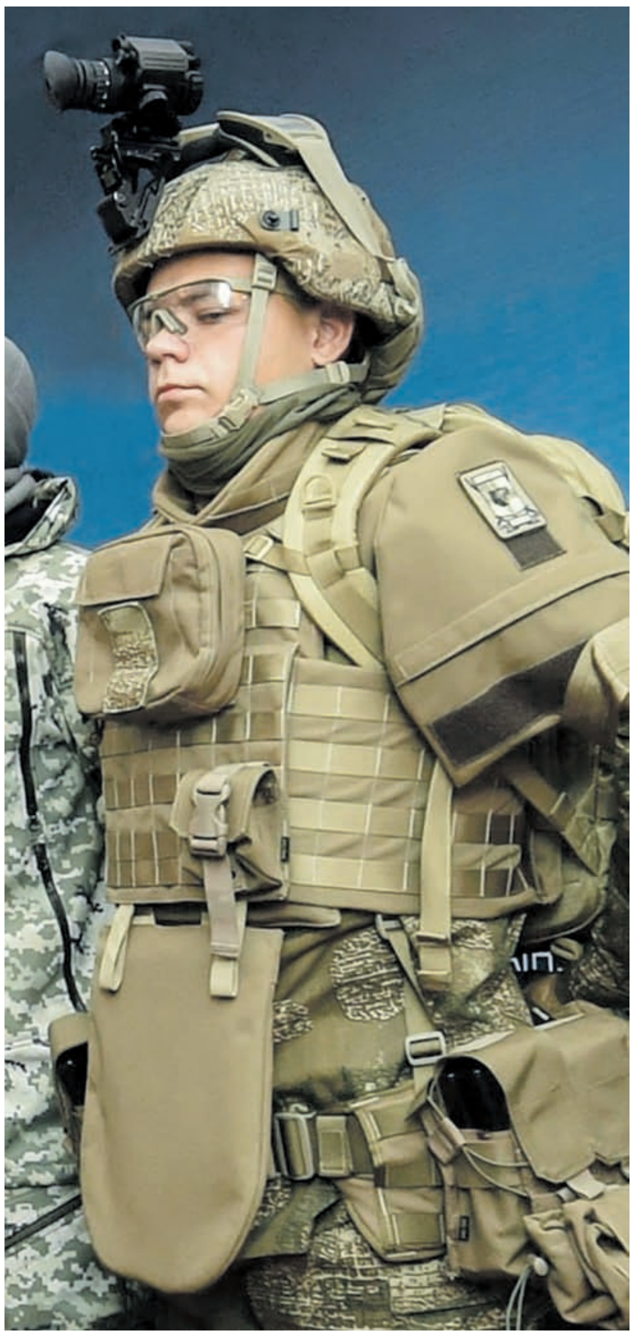

У новій формі відмовилися від п'ятипроменевої зірки, повернувши ту, що використовувалась в Українській Галицькій армії, — з чотирма променями

спідньої білизни. А нещодавно активісти благодійної організації «Крила Фенікса» передали десантникам другу партію нової форми «Варан-ЗСУ». Загалом передбачається, що в дослідні зразки такої форми одягу має бути одягнуто 800 бійців. Упродовж трьох місяців вона буде тестуватися в бойових умовах. Лише після цього Міністерство оборони України буде розглядати її як варіант універсальної форми для Збройних Сил України.

Ця унікальна українська розробка не має аналогів у світі. У принципово новому камуфльованому забарвленні «Варан-ЗСУ» і малюнок новий, і фарба специфічна. Кожен боєць 79-й бригади отримає повний комплект форми в індивідуальному пакеті. В подальшому планується, що кожен боєць матиме карточку з унікальним кодом. Якщо ввести цей код у систему, то можна побачити, яким саме речовим майном забезпечений військовослужбовець та чого йому бракує за нормами. Маючи доступ до цієї системи, можна переглянути, чи є необхідне майно на речовому складі. Якщо воно відсутнє, в он-лайн режимі можна буде подати заявку на його отримання.

У ПРИНЦИПОВО НОВОМУ КАМУФЛЬОВАНОМУ ЗАБАРВЛЕННІ «ВАРАН-ЗСУ» І МАЛЮНОК НОВИЙ, І ФАРБА СПЕЦИФІЧНА. ЦЯ УНІКАЛЬНА УКРАЇНСЬКА РОЗРОБКА НЕ МАЄ АНАЛОГІВ У СВІТІ

У новому обмундируванні та спорядженні солдату буде комфортно і безпечно

Що стосується контролю над продовольчим та харчовим забезпеченням, то тут також працюватиме принцип картки з унікальним кодом. Завдяки їй у певній системі можна буде переглянути, як солдат забезпечується сухим пайком, як харчується і навіть скільки разів на тиждень він був на сніданку, обіді тощо. Також за допомогою нововведення, наприклад, начальник їдальні зможе замовити потрібні продукти на продовольчому складі тощо.

У нових сухпайках волонтери пропонують принципово новий підхід із повноцінними гарячими стравами, солодким, напоями тощо. Їхній варіант «сухпаю» передбачає безполуменеве розігрівання. Важливо, що військові медики вже дали цьому продовольчому пайку високу оцінку та переконують, що він містить все необхідне для повноцінного харчування в польових умовах.

Загалом глава держави високо оцінив роботу «волонтерського десанту» в Міністерстві оборони: «За допомогою волонтерів лише за кілька місяців зроблено те, чого у військовому відомстві не могли досягти за всі попередні роки, зокрема впроваджено стандарти НАТО в речовому забезпеченні, а також нові технічні умови для забезпечення Збройних Сил України».

«Нині українське суспільство може побачити, як ефективно використовуються кошти збільшеного військового бюджету, коли країна віддає останнє, щоб забезпечити надійний захист і оборону. Наскільки ретельно це організовано і прозоро демонструється використання коштів. Упевнений у тому, що цей досвід має бути використаний і в інших міністерствах країни», — зазначив глава держави.

Ігор ПАРУБСЬКИЙ

ВДВ: ГАРТУВАННЯ ВІЙНОЮ

Частини і підрозділи ВДВ ЗС України в ході АТО фактично перетворилися на елітні «штурмові» підрозділи. Тож невипадково на їхнє озброєння нещодавно почали надходити... танки

Підрозділам ВДВ доводиться виконувати широке коло бойових завдань — від оборони важливих об'єктів до патрулювання — та діяти в авангарді наступаючих військ

А до цього розвідувальна рота 25-ї повітряно-десантної бригади з Дніпропетровська, яка перебувала на момент появи «зелених чоловічків» на полігоні в Перевальному, що в Криму, прорвалася зі штатною зброєю і бойовою технікою на материкову частину України через вже фактично заблоковані перешийки. Окупанти просто не зважилися зупиняти «самотню роту» українських ВДВ силою зброї, хоча, звичайно, могли спробувати це зробити, але в такому разі до того моменту «безкровна красива» спеціальна операція могла б бути затьмарена цілком ймовірними втратами. І зовсім не факт, що це були б українські десантники. Цілком можливо, що російські спецпризначенці, які картинно стояли на постах ДАІ на в'їзді у Крим під виглядом «Беркута» і струбованого козацтва», були б зметені українськими десантниками.

Чим довше тривав конфлікт, тим «універсальнішими» ставали підрозділи ВДВ України, які входили до складу угруповання військ АТО. Їм довелося виконувати широке коло бойових завдань — від оборони важливих об'єктів до патрулювання — та діяти в авангарді наступаючих військ. До того ж досвід, набутий українськими десантниками в ході виконання бойових завдань в умовах жорсткої протидії добре озброєному і вмотивованому противнику на сьогоднішній день зробив їх справжньою «елітною піхотою» ЗС України.

РЕЙД ПІДРОЗДІЛІВ 95-Ї АЕРОМОБІЛЬНОЇ БРИГАДИ ТИЛАМИ БОЙОВИКІВ ДОВЖИНОЮ МАЙЖЕ 470 КМ УВІЙШОВ ДО СВІТОВОЇ ВОЄННОЇ ІСТОРІЇ

Прикладів цього так само цілком достатньо. Так, при прориві бойовиків зі Слов'янська бійці 25-ї повітряно-десантної бригади повністю знищили їхню бронегрупу — 2 танки, 1 БМП-2 і 2 БМД-2. Крім того, сьогодні українські десантники цілком успішно виконують у зоні АТО роль «казкових витязів»-ратівників. Так, у ході боїв за Дебальцеве навесні цього року військовослужбовці 79-ї, 80-ї і 95-ї бригад досить успішно «відстрілювали» танки бойовиків з ПТРК, демонструючи високі професійні навички.

Але і про своє справжнє десантне призначення ці хлопці не забували. Згадайте рейд підрозділів 95-ї аеромобільної бригади тилами бойовиків загальною довжиною майже 470 км (що увійшов до світової воєнної історії), такий же успішний рейд підрозділів 25-ї повітряно-десантної бригади східніше Горлівки (на Вуглегірськ та Дебальцеве), захоплення й утримання підрозділами 80-ї аеромобільної бригади луганського аеропорту практично в оточенні (і навіть проведення успішних рейдових дій звідти по околицях). І цей перелік можна продовжувати...

Ось як нинішній командувач ВДВ, Герой України полковник Михайло Забродський (а тоді командир 95-ї окремої аеромобільної бригади) розповідає про сенс і суть завдань, які доводилося виконувати в зоні АТО українським десантникам: «Наш рейд у 470 кілометрів, майже половина з яких — у тилу ворога, це правда. Не все можна розповісти про нього навіть сьогодні. Це було влітку минулого року, коли супротивник з території Російської Федерації бив по нашому угрупованню, розтягнутому вздовж південних кордонів так званої «Новоросії» аж до Ізвариного. Ми отримали наказ забезпечити виведення наших підрозділів. Необхідно було вийти в певний район, підібрати місце для переправи, забезпечити її наведення саперними частинами і захищати, поки не вийдуть. А далі... Ми просто пішли по тилах супротивника вперед, завдання виконали...»

Слід, напевно, тільки додати до слів Михайла Забродського, що українські десантники в ході виконання цього завдання захопили кілька дуже вагомих трофеїв, включаючи танк, кілька ББМ та інше озброєння.

Фактично ж частини і підрозділи ВДВ ЗС України в ході АТО перетворилися на елітні «штурмові» підрозділи. Тож невипадково на їхнє озброєння нещодавно почали надходити... танки.

Так, я не обмовився. Попри те, що танк навряд чи можливо десантувати і взагалі вважати «десантнопридатним», а сама їхня наявність у складі ВДВ вимагатиме істотних заходів щодо удосконалення системи їхньої логістики, ремонту, експлуатації та обслуговування, ефект від включення до складу ВДВ танків буде, безсумнівно, позитивний. Особливо в контексті значного збільшення вогневої потужності десантних підрозділів безпосередньо на полі бою і тих завдань, які українським десантникам доводиться реально виконувати в зоні АТО.

Планується «поставити в десантний стрій» 4 танкові роти на танках типу Т-80БВ. Це досить специфічна модель танка, з газотурбінною силовою установкою, що відрізняється безпрецедентно високою, як для танка, швидкістю (до 70 км/год. по пересіченій місцевості). Думаю, для десанту в зоні АТО це стане вагомою допомогою, позаяк цей танк найбільш повно відповідає «десантним вимогам». Особливо щодо мобільності і рухливості.

Нині можна констатувати, що українські ВДВ помітно змінюються, вдосконалюються фактично всі сторони і нюанси функціонування цих елітних частин і підрозділів — від формування нової аеромобільної бригади на Донбасі до вдосконалення спорядження та форми одягу українського десантника.

Час «розмов про десант» минув... Настав час «реальних справ»

І хоча проблем в українського десанту все ще вистачає (від браку бойової техніки до тилових та організаційних), все ж не слід сприймати нинішню ситуацію у ВДВ як «катастрофічну» з подачі деяких «експертів» і ЗМІ. Просто треба мати на увазі, що десантний девіз: «Ніхто, крім нас» — це дійсно про нинішній український десант, а також те, що час «розмов про десант» минув... Настав час «реальних справ для десанту». Для цього достатньо згадати і побачити, як воює і змінюється нинішній український десант...

Костянтин МАШОВЕЦЬ

Початок на 1-й стор.

ВОНИ НЕ БОГИ,

АЛЕ ПІДТРИМКУ З НЕБА ЗАБЕЗПЕЧАТЬ

Військові льотчики транспортної авіації без пафосу, по-буденному роблять свою справу, яка конче потрібна тим, хто воює на землі

У кабіні Ан-26 командир корабля капітан Максим Заяць та другий пілот — старший лейтенант Дмитро Педан

Якщо цивільні льотчики прокладають повітряні маршрути для мирних людей, то військові авіатори забезпечують, щоб ніхто не створив загрозу ані в повітрі, ані на землі. Напередодні професійного свята військових льотчиків ми завітали до Бориспільської бригади транспортної авіації Повітряних Сил Збройних Сил України.

Ось легко, навіть здається — без шуму, зайшов на посадку військовий транспортний літак Ан-26. У супроводі заступника командира авіаційної бригади по роботі з особовим складом підполковника Олександра Голуба підходимо до крилатої машини. Він пояснив, що екіпаж вилетів у район проведення антитерористичної операції о четвертій ранку і от тепер повернувся з виконання завдання. Командир екіпажу капітан Максим Заяць доповів командирові: «Завдання виконано. Матчастина в порядку!» і запросив до кабіни пілотів.

Ми оглядаємо передню панель з майже сотнею датчиків і приборів. Цікавимося, скільки з них потрібно йому тримати в постійному полі зору? «Понад двадцять, — пояснює льотчик і показує на ті, які потребують найбільшої уваги.

Максим «пересів» з реактивного винищувача МіГ-29 на транспортник кілька років тому. Спочатку сумував за швидкістю, висотою, потужністю озброєнням та іншими якостями МіГа. Та вже полюбив і ветерана військової авіації, надійну в польоті й невибагливу в експлуатації «Аннушку». Ми неодноразово свого часу літали на цивільних Ан-24. І хоча зовні вони схожі на військовий транспортник, поцікавилися, чим він відрізняється від цієї цивільної моделі крилатої машини.

— Мій літак — це військовий транспортник. Тобто на ньому можемо перевозити людей, вантажі, сідати на аеродроми, які недоступні багатьом цивільним літакам. Окрім того, це ще й бойова крилата машина, яка може нести на своєму борту потужні бомби, — капітан показує на місце одного з членів свого екіпажу — штурмана старшого лейтенанта Кирила Крамарова, який нагороджений орденом «За мужність». — Бачите ось цей приціл? За допомогою його ми здатні влучити бомбою, як то кажуть, у кватирку противника!» У голосі командира екіпажу чути гордість за можливості літака.

Особливо нас зацікавило, як вантажі різного призначення доставляються в район бойових дій. Виявляється, спеціальні контейнери з боєприпасами, продуктами харчування, водою тощо екіпаж може скинути як на парашутах, так і в польоті на малій висоті й швидкості безпосередньо на землю. І це багато разів робили, коли належало надати таку допомогу бійцям з неба. А ще на рахунку екіпажу цього транспортника десятки вивезених з району проведення антитерористичної операції поранених, сотні військовослужбовців, доправлених туди за мобілізацією чи у відрядження.

Ми дізналися про ще одну відмінність членів екіпажу військового транспортного літака від цивільних. Капітан Максим Заяць показав систему аварійного покидання літака — люк у підлозі, через який полишають машину у критичних ситуаціях і додав: «Але коли на борту є хоча б один пасажир, ми не маємо права скористатися парашутом. Є такий закон, що спонукає екіпаж робити все, щоб зберегти машину і життя всіх, хто перебуває на ній».

Ось такі вони, військові льотчики транспортної авіації, які без пафосу, по-буденному роблять свою справу, яка конче потрібна тим, хто воює на землі. Ми розмовляли з багатьма спеціалістами бригади — льотчиками транспортних літаків і вертолітниками, техніками і механіками, фахівцями з обслуговування аеродромного господарства. Всі вони говорили про ті зміни, які відбулися останнім часом у житті особового складу авіаційної бригади.

Нам повідомили про такий факт. Для військових льотчиків головне у службі — це постійно літати. А для професійного зростання їм конче потрібне авіаційне пальне. До початку війни на місяць бригаді його виділяли стільки, скільки потрібно лише на проведення… однієї льотної зміни. А нині «горючку» надають у таких обсягах, що її вистачає для занять льотною підготовкою та для виконання завдань з авіатранспортування пасажирів та вантажів у визначені райони. От і того дня, коли ми перебували у бригаді, в небо знову піднялися екіпажі транспортних літаків, вертольотів.

Це, так би мовити, зовнішня ознака тих змін, які відбулися останнім часом у військовій частині. А є й внутрішні, пов'язані із загартуванням характерів військовослужбовців, підвищенням рівня патріотизму, відповідальності кожного за виконання військового обов'язку. Покажемо це на конкретних прикладах. Велике враження на нас справила зустріч з Андрієм Соколовим. До початку війни на Донбасі він працював у цивільній авіації. А коли почалася війна, його батько, ветеран військової служби, добровольцем відбув у район проведення антитерористичної операції. Вирішив змінити свою цивільну професію на військову й Андрій — тепер він літає на військовому транспортнику.

— Я підписав контракт на п'ять років, — розповідає старший лейтенант Андрій Соколов і додає: — Мені все подобається в новому житті. І хоча навантаження по службі значно більші, ніж у цивільній авіації, я вже став патріотом своєї частини.

На формування високого патріотизму військовослужбовців, їхнього самовідданого ставлення до служби впливають приклади тих офіцерів, які є представниками військових династій. Деяких з них називають живими легендами бригади. До таких належить штурман загону майор Роман Радіонов. Він, за його словами, штурман у третьому поколінні. Дід воював у авіації у роки Другої світової війни. Батько на транспортному літаку Іл-76 літав у небі багатьох країн світу. Майор Радіонов не лише один з кращих фахівців бригади, а й очолює авіамодельний гурток. Кілька його вихованців стали курсантами Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба. А його син Владислав уже закінчив цей заклад і у званні лейтенанта літає на транспортному літаку батьківської бригади. Багато добрих слів ми почули на адресу дружини одного з військовослужбовців бригади Марини Добровольської. Вона як активний волонтер допомагала збирати кошти на капітальний ремонт двох транспортних літаків авіаційної частини.

Яскравих прикладів виявлення патріотизму і турботи про підвищення боєздатності бригади, самовідданої служби військовослужбовців можна навести багато. Саме вони засвідчують ті великі зміни, які відбулися в житті цього дружнього колективу авіаційної бригади.

Розповідаючи про свої враження від відрядження до авіаторів начальнику штаба — першому заступнику командира бригади полковнику Вадиму Вилегжаніну, ми поцікавилися, як у бригаді збираються відзначати День Повітряних Сил, що цього року припав на 2 серпня. Офіцер набрав повні легені повітря, зробив паузу і тяжко зітхнув: «За чверть століття служби у війську я поховав тільки одного загиблого товариша по службі. А за останній рік з польоту не повернулися п'ятеро моїх побратимів та підлеглих. Не час зараз святкувати...»

АН-26 МОЖЕ НЕ ТІЛЬКИ ПЕРЕВОЗИТИ ЛЮДЕЙ, ВАНТАЖІ, СІДАТИ НА АЕРОДРОМИ, ЯКІ НЕДОСТУПНІ БАГАТЬОМ ЦИВІЛЬНИМ ЛІТАКАМ, А Й НЕСТИ НА СВОЄМУ БОРТУ ПОТУЖНІ БОМБИ

Є в бориспільських авіаторів товариші, які залишилися в небі назавжди.

Екіпаж літака Ан-30Б з 8 осіб 6 червня 2014 року виконував завдання із проведення повітряної аерофотозйомки над територією Східної України. Під час польоту бойовики вдарили по повітряному судну із переносного зенітного ракетного комплексу. Ракета терористів влучила в літак. Усвідомлюючи смертельну небезпеку, що нависла над містом, військові льотчики зуміли відвести підбитий літак від Слов'янська і не допустили жертв серед городян. На превеликий жаль, часу для порятунку вистачило не для всіх членів екіпажу. Лише троє з них змогли залишити повітряне судно, решта на чолі із своїм командиром назавжди залишилися в небі...

Незабаром з ремонтного заводу до бригади має повернутися Ан-30. Після капітального ремонту борту буде присвоєно ім'я Героя України Костянтина Могилка, який був командиром того героїчного екіпажу. Командир транспортної авіаційної ескадрильї підполковник Могилко брав участь в АТО з весни 2014 року. За виняткову мужність, героїзм і незламність духу в боротьбі за незалежність він посмертно удостоєний звання Героя України та нагороджений орденом «Золота Зірка».

Ігор ПАРУБСЬКИЙ,
Володимир ЧІКАЛІН.
Фото Андрія ШМАТОВА

«БУТОВКА»: ВІД ШАХТИ ЗАЛИШИЛАСЯ ТІЛЬКИ НАЗВА, АЛЕ ОБОРОНА ПОЗИЦІЙ ТРИВАЄ

Проросійські терористи не припиняють спроб захопити позиції бійців 93-ї бригади поблизу шахти «Бутовка»

Колись фактично зразковий шахтарський комплекс, який знаходиться поряд з Донецьком, розбитий вщент прихильниками «руського міра»

Наприкінці минулого тижня потрапив до Опитного. Селище зустріло нас непривітно — більшість будівель зруйновані, а ті, які дивом залишилися більш-менш цілими, викликають смуток порожніми очницями. Раптом починається обстріл. Кілька українських військових, перебігаючи вулицю, махають нам руками, мовляв, проїжджайте швидше, зараз буде непереливки. Витискаємо по максимуму газ та квапливо залишаємо Опитне. Крізь посічені осколками дерева праворуч видніється розбитий старий термінал донецького аеропорту. Звідси рукою подати до «Бутовки», шахти, яка знаходиться поряд із Донецьком і утримується бійцями 93-ї бригади. Чому б не відвідати старих знайомих?

Дорогою бачимо чимало знищеної техніки, приналежність якої конкретним військовим формуванням побіжно встановити неможливо. Наближаюсь до кінцевого пункту призначення і не вірю своїм очам — шахта «Бутовка», колись фактично зразковий шахтарський комплекс, розбита вщент прихильниками «руського міра». Але наші військові надійно утримують позиції і готові до будь-яких витівок ворога.

Перший, хто мене зустрів на позиціях «Бутовки» — виконувач обов'язків командира 1-ї роти 93-ї окремої механізованої бригади з позивним «Вітер». Він коротко і діловито інструктує: менше світитися у вікнах, дивитися під ноги і слухати, що нам говорять.

— Ситуація нині складна, але бувало й важче, — каже офіцер. — Зазвичай артилерійські та обстріли з танків відбуваються щодоби. Проте всі наші бійці мають чималий бойовий досвід та високий моральний дух.

Попри Мінські угоди, російсько-терористичні бандформування продовжують обстрілювати українські позиції із 120-мм мінометів та 152-мм гармат. Наша ж артилерія при цьому мовчить — важке озброєння відведене. Тож протистояти ворогу доводиться фактично стрілецькою зброєю.

— Якось протягом години терористи обстрілювали шахту із 120-мм міномета, — розповідає «Вітер». — Але командування не дозволило застосувати проти них навіть 82-мм міномет. Це дійсно дратує. Втім наші бійці намагаються ставитися до проблеми із розумінням. Потрібно всьому світу довести, що ми дійсно виконуємо Мінські домовленості, а бандформування їх порушують...

Виконувач обов'язків командира 1-ї роти 93-ї окремої механізованої бригади з позивним «Вітер»

Нашу розмову з офіцером перервав сигнал по рації: «Починається артобстріл!»

«Вітер» дає наказ своїм підлеглим укритись. Короткими перебіжками між будівлями ми дісталися визначеного нам укриття. Мінометні та артилерійські вибухи стають все ближчими, а запах пороху дедалі сильнішим. Та в бліндажі побачили зовсім іншу картину — бійці бригади, попри обстріл, спокійно чаювали та переглядали новини на одному з українських телеканалів. Саме так — навіть впритул до ворога нашим солдатам вдалося налаштувати антену телевізора на український телеканал.

НАШІ БІЙЦІ ЛИШЕ ЗА 10 ХВИЛИН ВІД ПОЧАТКУ ОБСТРІЛУ НАРАХУВАЛИ НА СВОЇХ ПОЗИЦІЯХ 71 ВИБУХ, ПОТІМ ЗАГУБИЛИ ЇМ ЛІК

— Російські РЕБівці глушать всі сигнали в районі, але робити це цілодобово, мабуть, не мають змоги, — пояснює один із воїнів на ім'я Олександр, побачивши наші здивовані обличчя. — Тому в ті години, коли «глушилка» не працює, всі охоче дивляться новини, щоб знати про життя в Україні.

Боєць також розповів, що кілька днів тому вони нарахували за дві години близько 200 вибухів. З них сімдесят вісім мін 82-мм і 120-мм калібру влучили на подвір'я та у будівлі шахти. А перед цим наші бійці лише за 10 хвилин від початку обстрілу нарахували на своїх позиціях 71 вибух, потім загубили їм лік.

— Кажуть, напередодні до терористів прибув черговий «гуманітарний конвой». Мабуть, тому почастішали обстріли, — зазначив 27-річний Олександр. — Крім того, ворожі ДРГ не припиняють спроб вийти на наші позиції. Приміром, буквально вчора один терорист підібрався до нас на відстань до 30 метрів. А тоді почав повзти назад. Наші бійці закидали його гранатами, але загинув він чи вибрався, нам досі невідомо.

Коли на вулиці стало дещо спокійніше, почали вибиратися з укриття. Першим пішов боєць 93-ї бригади Віктор. Він пояснив, що на поверхні ще може бути небезпечно, тому треба спочатку перевірити, чи дійсно терористи на якийсь час вгамувалися. Мружачись від сонячних променів, побачив Віктора, який з усмішкою по-приятельськи махав рукою — все спокійно. В одній із розтрощених будівель хлопець продовжив розповідь про тамтешнє «перемир'я». Атакують позиції 93-ї з усім, що є. Частенько проросійські бойовики б'ють одночасно з кількох танків і теж не шкодують боєприпасів. А днями військові спостерігали, як терористи з окупованого району Ясинуватої застосовували БМ-21 «Град», судячи з усього, залпи велися по Авдіївці. На переконання Віктора, протягом певного часу бойовиків у прилеглих до шахти районах замінили підрозділи регулярних російських військ.

— По Бутовці вони ведуть вогонь фактично з усіх напрямків: від Донецька, аеропорту, Спартака, Ясинуватої, — розповів Віктор і оптимістично додав: — Це фактично 180 градусів навколо шахти. Але ми встоїмо.

Настав час нам повертатися. Попри загрозу чергового обстрілу, воїни вийшли зі своїх укриттів, аби попрощатися. Ми рвонули з місця. За мить обернувся. Вдалечині видно було захисників Батьківщини, які махали нам руками та сміялися. Хотілося лише одного: аби Господь зберіг цих незламних та вірних синів України.

Микола ФЕДОРКІВ

Обладнанням позицій гірських піхотинців опікується Харківська обласна державна адміністрація

Старший взводного опорного пункту старшина Руслан Золотар

ОПОРНИК «МИКОЛА»

Цей взводний опорний пункт 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади знаходиться лише за кілометр від російського кордону

Взводний опорний пункт, де несуть службу військові 128-ї гірсько-піхотної бригади під керівництвом старшини Руслана Золотаря, називається «Микола». Чому його так назвали, ніхто вже й не пам'ятає. Можливо, на честь Миколи Чудотворця. В разі наступу противника цим хлопцям доведеться прийняти основний удар на себе та не пропустити його в глибину оборони. Їхні позиції знаходяться лише за кілометр від російського кордону, за наступною лісосмугою. Часом наші піхотинці спостерігають за переміщенням колон військової техніки північного сусіда, який за будь-якої нагоди показово брязкає на кордоні зброєю. Часто неподалік пролітають гелікоптери РФ.

Найспекотніший період на опорному пункті «Микола» був торік, коли російські війська зі свого боку обстрілювали українську територію з реактивної артилерії. Нині — затишшя, хоч і дещо тривожне. Є час вдосконалювати оборону. Підрозділи гірських піхотинців передислокувалися до кордону з РФ щось із півтора місяця тому. Старший взводного опорного пункту старшина Руслан Золотар розповів, що позиції вже були частково готові. Їхнім обладнанням опікується Харківська обласна державна адміністрація. Втім роботи й досі не бракує: дообладнуються бліндажі, укріплюються окопи, облаштовуються вогневі точки. Зведення фортифікаційних споруд ведеться за вже готовими інженерними планами працівниками будівельних фірм Харківщини.

ХЛОПЦІ РОЗПОВІЛИ, ЩО В ПОРІВНЯННІ З МИНУЛИМ РОКОМ ЗАРАЗ ГРІХ НА ЩОСЬ НАРІКАТИ. ВОДУ ПІДВОЗЯТЬ ЩОДНЯ, ПРОДУКТИ — ЧЕРЕЗ ДЕНЬ. А ТОРІК ЧЕРЕЗ БРАК ВОДИ НЕРІДКО ДОВОДИЛОСЯ ТОПИТИ СНІГ

Тому є всі підстави сподіватися, що лінія оборони в разі агресії встоїть. Адже на позиціях стоять досвідчені гірські піхотинці із протиповітряними, протитанковими засобами, інженерними загородженнями та іншими «сюрпризами» для окупантів.

Із забезпеченням опорника тепер немає жодних проблем. Хлопці розповіли, що в порівнянні з минулим роком зараз гріх на щось нарікати. Воду підвозять щодня, продукти — через день, з обмундируванням, озброєнням теж усе гаразд. Пригадуючи початок зими минулого року, бійці розповіли, що через брак води нерідко доводилося топити сніг, а харчувалися, чим доведеться. Тобто ситуація із всебічним забезпеченням змінилася кардинально.

— Хоч термін служби в нас фактично минув і скоро додому, але в разі потреби ми готові повернутися у стрій та дати відсіч ворогу, — розповів солдат Віталій Греньків з Тернопільщини. — В нашому підрозділі більшість вояків — вихідці із Західної України та Закарпаття. Є хлопці з центральних і східних регіонів. Але попри різні діалекти і різні фахи у цивільному житті, всі ми об'єднані спільною метою — захистити свою незалежну державу. Надто — після пережитого під Дебальцевим. Тепер ми брати по крові.

— Коли зрозумів, що війна на Сході України — справа не одного місяця, відразу ж прийшов до військкомату, — розповів солдат Сергій Остапенко з Вінниччини. — До того, як потрапив у військо, мав свій бізнес. Грошей на життя вистачало. Але заплющувати очі на свавілля терористів на Донбасі не міг, адже, окрім того, що це наша земля, там жило чимало моїх друзів. Рідні поставилися до мого рішення піти до війська з розумінням. На війну мене проводжали всім селом. Зараз часто телефонують, питають, як справи та коли побачимось. А я відповідаю, що ми тут ще потрібні…

Микола ФЕДОРКІВ

НА ПЕРЕДОВИХ ПОЗИЦІЯХ… ПОЛЬОВІ КАПЛИЧКИ

Духовна підтримка нашим бійцям потрібна не менше за матеріально-технічне забезпечення

На Луганщині на передових позиціях сил АТО зусиллями бійців та священнослужителів за короткий термін побудовано та облаштовано десятки польових капличок.

Попри небезпеку, військові капелани постійно відвідують бійців та щонеділі проводять для них службу Божу. А відтепер богослужіння відбуваються у спеціально облаштованих приміщеннях.

Дмитро ЧАЛИЙ

«АРТА» ЗМІНЮЄ ХІД БОЮ

Застосування цієї системи не лише скорочує час для здійснення артпострілу, але й збільшує точність влучення снаряда в ціль — відхилення становить лише 6–25 метрів

Тепер «боги війни» стріляють швидше та влучніше

Артилерія була і залишається однією з основних ударних сил багатьох сучасних армій світу. Це підтвердили і наші артилеристи в боях на Донбасі.

Ще точніше наводити стволи на ворожі цілі їм допомагають сучасні розробки. Однією з таких стала система управління артилерійським вогнем ГІС «Арта» (ГІС — геоінформаційна система). Українські програмісти-волонтери розробили для нашого війська спеціальний софт, який не лише скорочує час до здійснення пострілу, але й збільшує точність влучення снаряда в ціль — відхилення становить лише 6–25 метрів в залежності від дальності стрільби.

Якщо раніше при виявленні ворожого об'єкта артилеристи витрачали на його знищення в середньому до 20 хвилин, то завдяки новій системі на це потрібно не більше 30 секунд. З її допомогою виклик артпідтримки «розподіляється» комп'ютером на найближчу до цілі гармату, що до того ж отримує її точні координати.

У початковій версії програми майбутньої ГІС «Арта» можливості оптимального розподілу цілей не було. Утім робота над проектом ведеться методом опрацювання помилок та побажань, про які відразу повідомляють бійці на передовій. За час, відколи систему вперше надали військовим, створено вісім проміжних версій програми.

ЯКЩО РАНІШЕ ПРИ ВИЯВЛЕННІ ВОРОЖОГО ОБ'ЄКТУ АРТИЛЕРИСТИ ВИТРАЧАЛИ НА ЙОГО ЗНИЩЕННЯ В СЕРЕДНЬОМУ ДО 20 ХВИЛИН, ТО ЗАВДЯКИ НОВІЙ СИСТЕМІ НА ЦЕ ПОТРІБНО НЕ БІЛЬШЕ 30 СЕКУНД

Зараз за допомогою системи ГІС «Арта» можна отримувати інформацію про місцевість і об'єкти на ній не лише в полі, а й у вигляді телеметрії — в будь-якому штабі. Умовно кажучи, є центр, в якому розміщений ноутбук з програмами ГІС «Арта», є інший апарат на БТР. Крім того, є смартфони зі спеціальною програмою та інша техніка, яка може інтегруватись, створюючи цілий комплекс. При цьому все шифрується, зв'язок абсолютно захищений.

Керівник бачитиме перед собою на екрані географію місцевості з позначеними різними кольорами житловими будинками, школами, садками, держустановами тощо. Це дозволить краще орієнтуватися на місцевості, де належить вести бій. Крім того, система показує рельєф, і якщо об'єкт знаходиться, наприклад, на пагорбі, може побудувати маршрути наближення і відходу вже з урахуванням цих особливостей.

Оскільки система розроблялась спільно з артилеристами і удосконалювалась за їхніми інструкціями і побажаннями, ГІС «Арта» містить безліч саме артилерійських особливостей — азимути, довжину ліній, ділення кутоміра.

З її допомогою можна визначити координати цілі, знаючи своє розташування, азимут і дальність. Точні координати, куди потрібно «покласти» снаряд, можна отримати навіть без вимірювання відстані до цілі. Система визначить кути, під якими два бійці з різних точок бачать об'єкт, і автоматично видасть дані цілі.

Сьогодні це вже майже багатопрофільна система управління військом, «заточена» під артилерію. «Арта» може обробляти дані з безпілотників, смартфонів, дальномірів тощо.

— Система «Арта» виводить процес ведення артвогню на новий якісний рівень. Головною перевагою цієї програми є швидкість прийняття рішень і точність карт. Завдяки системі можна зірвати операції противника, зберегти життя мирних людей і мінімізувати руйнування інфраструктури, — розповіли волонтери Благодійного фонду «Повернися живим», які допомагають впроваджувати нову систему у війську. — Система вже працює в декількох військових частинах, де добре себе зарекомендувала. Наша ідея — завести в єдину систему всю артилерію цілого напрямку. Підрозділи, які в неї увійдуть, спільно створять каталог цілей, будуть бачити дії один одного.

Саму програму розробники передали артилеристам безкоштовно, волонтери допомагають придбати і «залізо». За результатами бойового застосування вони переконалися, що звичайний комп'ютер не витримує дощ, пил, низькі температури та удари в ході експлуатації. Тому прилади потрібні захищені, а відтак — дорожчі за звичайні.

Як розповів заступник командира 26-ї артилерійської бригади, система управління артилерійським вогнем ГІС «Арта» працює відмінно.

— Ми легко можемо контактувати із сусідами, один одному виставляти цілі та допомагати дістати вогнем туди, куди не виходить у сусіда. Тепер ми можемо змінити хід будь-якого бою, — впевнено говорить офіцер.

ВИСОКОТОЧНИЙ «ДЕТОНАТОР»-НАВІДНИК

На озброєнні армії США є пристрій під назвою XM1156 Precision Guidance Kit (PGK — набір для точного наведення). Його вкручують у звичайний артилерійський снаряд калібром 155 мм замість детонатора. Всередині — процесор і GPS-датчик. Перед використанням артилеристи заносять у пам'ять пристрою координати цілі і здійснюють постріл.

Приблизно за третину польотного часу XM1156 PGK активізується, визначає координати снаряда, а також розраховує кінцеву точку польоту. Якщо вона відрізняється від запрограмованої, включаються мікростабілізатори керування і снаряд корегує свою траєкторію.

Завдяки цьому пристрою споряджені ним снаряди лягають із максимальним розльотом у 50 метрів, на яку б відстань ви не робили постріл, — на 10 чи на 30 км. У класичній артилерії помилка зростає з відстанню, і на 30 км досягає величини у 300 метрів.

Ця система виявилася настільки вдалою, що стала популярнішою за відомий Excalibur — спеціальний снаряд із точністю до 5 м, який до того ж у десятки разів дорожчий за «детонатор»-навідник. Виявилося, що точності XM1156 PGK вистачає у 90% випадках (на стрільбах у Німеччині помилка становила 9 м на відстань до 10 км). Схожими пристроями також почали споряджати 120-мм мінометні міни.

Ще більш ефективною переробкою є модифіковані системи залпового вогню. По-перше, за досвідом бойових дій армії США в Іраку та Афганістані, більш ефективними показали себе пускові установки, що несуть невелику кількість ракет (6 штук, аналог ракет для «Ураганів»).

Такі легкі системи значно мобільніші, тож їх важче накрити вогнем у відповідь, ніж батарею великих пускових машин. Є можливість швидко перекидати їх в точки конфлікту за допомогою транспортної авіації.

Однак головна модифікація — це не пускова установка, а зміни в конструкції ракет. Як відомо, системи залпового вогню дуже потужні і так само неточні. Тому в кожну ракету додається механіка для хвостового керування, процесорна система та GPS-датчик, а як резервне наведення — інерційна навігаційна система з датчиками прискорення та гіроскопами.

Такі модифіковані системи залпового вогню стали справжнім хітом у військових США з моменту їхнього запровадження. За ваги бойової частини у 89 кг і дальності польоту до 70 км точність влучення — кілька метрів.

За досвідом американців, для виконання завдань щодо прикриття піхоти на 140 км фронту достатньо однієї такої установки залпового вогню. Одна модифікована ракета досягає того ж результату, що й декілька десятків ракет старого зразка.

Роман ВУС

Основну ж загрозу від влучення реактивної гранати містить можлива детонація боєприпасів всередині бронемашини

«КУМУЛЯТИВНИЙ» МІФ

Стосовно питання, в якому положенні мають бути люки броньованої техніки, аби вберегтися від ударної хвилі кумулятивних боєприпасів, — відкриті чи закриті, існують різні думки, навіть серед військових

З часів війни в Афганістані, де моджахеди широко застосовували проти радянської бронетехніки реактивні протитанкові гранатомети, серед військових існувало стале твердження: при влученні в бронеоб'єкт кумулятивного заряду особовий склад, що знаходиться в ньому, загине від різкого підвищення тиску. Тож аби залишитися в живих усередині бойової машини, екіпажам наполегливо рекомендували тримати люки відкритими. Мовляв, тоді надлишковий тиск вибухової хвилі матиме «вільний вихід» і суттєво не зашкодить бійцям.

І нині є ті, хто вважає цю теорію вірною. Більше того, про «користь» відкритих люків автору цих рядків довелось почути від учасників АТО.

Хоча сучасна офіційна наука має стосовно цього іншу думку. Ще 2008 року на 24-му міжнародному симпозіумі з балістики доктор Манфред Хельд з аерокосмічної корпорації EADS представив доповідь щодо заброневої дії кумулятивних боєприпасів. Головна суть роботи — ефект надмірного тиску всередині бронемашини при влученні в неї кумулятивного заряду не виникає, тож ураження екіпажу при цьому буде незначним. Такий неочікуваний результат вдалось отримати завдяки використанню сучасних вимірювальних засобів і методик.

Звідки ж взялося твердження про надмірний тиск?

Для початку кілька слів про конструкцію і принцип дії реактивної гранати. Отже, кумулятивний заряд — це металева воронка, навколо якої розташована вибухова речовина. В момент вибуху заряду воронка деформується, а метал, з якого вона виготовлена, стискається і починає, фактично, текти. Так утворюється тонкий кумулятивний струмінь, що пробиває броню, як голка тканину. Тривалий час вважалося, що кумулятивні снаряди пропалюють броню. І це ще один міф — у реальності температура рідкого кумулятивного струменя не перевищує 600°С, що значно нижче температури плавлення броні. В реальності ж краї пробоїн виглядають нібито оплавленими тому, що кумулятивний струмінь створює на броню сильний тиск (до 10 тонн на квадратний сантиметр). Унаслідок цього змінюються фізичні властивості металу, він починає поводитися, як рідина, і фактично розтікається під тиском кумулятивного струменя.

Цікаво, але й сьогодні деякі засоби масової інформації, що претендують на титул «аналітичних», пишуть про «пропалену» броню. Ось як описується в одному з таких видань момент бою українських спецпризначенців, що відбувся 24 липня 2014 року в районі Первомайська. «…Головний БТР піддався масованому обстрілу — три колеса були на шматки розірвані, багаторазово прострелений корпус. Дивно, але екіпаж не постраждав. Оператора-навідника врятувало диво — бронебійна куля розбила триплекс, в який він дивився, він пригнувся, опустив голову, і в цей момент в башту влетіла граната з РПГ, кумулятивний струмінь пропалив башту наскрізь».

ТРИВАЛИЙ ЧАС ВВАЖАЛОСЯ, ЩО КУМУЛЯТИВНІ СНАРЯДИ ПРОПАЛЮЮТЬ БРОНЮ. І ЦЕ ЩЕ ОДИН МІФ

Загалом причина хибного сприйняття процесів, що відбуваються під час вибуху кумулятивного заряду, тривалий час зумовлювалась відсутністю високоефективних приладів, які могли б зафіксувати необхідні фізичні параметри.

— Довгий час вважалося, що ударна хвиля, яка утворюється під час вибуху кумулятивного заряду, проникає всередину бойової машини через пробитий отвір, — пояснив начальник науково-дослідної лабораторії Центрального науково-дослідного інституту озброєння та військової техніки ЗС України Сергій Бісик. — Але пробоїна занадто мала для цього. Кумулятивний струмінь через свою незначну масу сам по собі ніякої значущої ударної хвилі не створює. Хвиля високого тиску може потрапити всередину танка тільки через отвори люків. Тому їх слід тримати закритими. Хто цього не робить, ризикує отримати сильну контузію, а то й загинути від фугасної дії при підриві кумулятивного заряду. Основну ж загрозу від влучення реактивної гранати містить можлива детонація випаровувань пального чи боєприпасів всередині танка (БМП, БТР). Ну і, звичайно, сам кумулятивний струмінь. Потрапляння його в людину смертельно небезпечно.

З початком бойових дій на Сході України питання захищеності бронетехніки від ураження кумулятивними снарядами стало вкрай актуальним. І якщо танки для цього мають активні захисні елементи («активна броня»), то бронетранспортери та бойові машини піхоти таким захистом не обладнані. Тому після перших бойових зіткнень на них почали кріпити захисні решітки.

За словами Сергія Бісика, такі захисні екрани значно знижують або навіть виключають ураження бойової машини кумулятивним струменем. Вони забезпечують руйнування гранати та запобігають її вибуху з ефективністю близько 60%. Але в разі вибуху захисний екран не перешкоджає розповсюдженню ударної хвилі, тому ймовірність постраждати від неї залишається.

— Проте треба зазначити, що на війні необхідно враховувати будь-яку небезпеку, — підсумовує Сергій Бісик. — Загроза потрапити під обстріл реактивними гранатами — не єдина в бойовій обстановці. Бронетранспортер чи БМП можуть бути підірвані на міні чи фугасі. І тут ми знову стикаємось з фактором нищівної дії вибухової хвилі. От тільки, якщо говорити про підрив, в цьому випадку люки бойової машини вже бажано тримати відкритими, аби при деформуванні днища бойової машини або за незначних його руйнувань, надлишковий тиск, що виникає всередині корпусу, мав меншу вражаючу дію на екіпаж. Тож раджу нашим хлопцям заздалегідь оцінювати, яка загроза є більш ймовірною, і тоді планувати, які пасивні заходи краще вжити для захисту від неї.

Роман ТУРОВЕЦЬ

УНІКАЛЬНИЙ АН-70

За багатьма характеристиками український військово-транспортний літак перевершує найкращі світові аналоги

Як «Народна армія» вже повідомляла, на озброєння вітчизняного війська прийнятий військово-транспортний літак короткого зльоту та приземлення Ан-70. Щоправда, цьому рішенню передували майже тридцять років випробувань, конкурентної та політичної боротьби «за» та «проти» випуску цієї, без перебільшення, унікальної крилатої машини.

ВАНТАЖНА КАБІНА АН-70 МОЖЕ ВМІСТИТИ ФАКТИЧНО ВСІ ЗРАЗКИ СУЧАСНОГО ОЗБРОЄННЯ ТА ВІЙСЬКОВОЇ ТЕХНІКИ, ЩО Є НА ОСНАЩЕННІ ЗБРОЙНИХ СИЛ ЯК КРАЇН СНД, ТАК І НАТО

Нагадаю, свого часу Росія та Україна підписали міждержавний договір про спільне створення та закупівлю військово-транспортного літака Ан-70. Але саме Росія використовувала цю програму як важіль для тиску на український авіапром: за понад двадцять років реалізації цього проекту неодноразово виголошувалися заяви про відмову від його фінансування або взагалі від участі в реалізації. Проте Ан-70 все ж таки отримав практичне втілення.

Необхідність створення Ан-70 була викликана тим, що майже всі існуючі транспортні літаки середнього класу — радянський Ан-12, американський С-130 «Геркулес», французький С-160 «Трансалл» розроблялися ще в 50-х роках та безнадійно застаріли як морально, так і фізично. До того ж у військових значно зросли вимоги до характеристик вантажопідйомності, габаритів вантажів, що перевозяться, використання злітно-посадкових смуг, а також до економічних показників.

Можливості Ан-70 як військово-транспортного літака відповідають вимогам, що висуваються до такої техніки майже в усіх країнах світу. Його широка та висока вантажна кабіна (4х4,1 м) може вмістити, за розрахунками фахівців, 98% зразків сучасного озброєння та військової техніки, що є на оснащенні збройних сил як країн СНД, так і НАТО. Об'єм цієї кабіни — 400 куб. метрів, що втричі більше, ніж у Ан-12, С-130, С-160, і на 35% більше, ніж у Іл-76. Літак здатний забезпечити десантування 110 парашутистів або перевезення за один рейс 300 військовослужбовців з повним озброєнням. Ан-70 здатний літати із крейсерською швидкістю 750–800 км/год., що дорівнює швидкості реактивного літака Іл-76 та на 30% більше, ніж у Ан-12, С-130, С-160. При цьому він не має рівних собі за витратою палива — лише 150 г на тонно-кілометр вантажу, що перевозиться. До речі, при виконанні типового транспортного завдання — перевезення вантажу 20 тонн на відстань 3000 км — перспективний європейський літак, за розрахунками, буде витрачати палива на 26% більше, а Іл-76 вже зараз «з'їдає» його на 88% більше за Ан-70.

Тактико-технічні характеристики Ан-70	
Довжина літака	40,5 м
Розмах крила	близько 44 м
Висота	близько 16,5 м
Маса порожнього літака	74 тонни
Перевезення вантажу в режимі звичайного зльоту та приземлення	47 тонн
Перевезення вантажу в режимі короткого зльоту та приземлення	20 тонн
Максимальна дальність польоту без вантажу	7800 кілометрів
Практична дальність польоту в режимі короткого зльоту та приземлення з вантажем 20 тонн	3000 кілометрів
Літак може перевезти до 300 солдатів зі зброєю або до 206 поранених	

Напевне, в історії розробки літаків не було і не буде прикладів запеклих політичних суперечок, які точилися навколо цієї унікальної за своїми характеристиками крилатої машини. Після першого етапу випробувань наприкінці 2002 року з'явився відповідний акт, де були перераховані виявлені технічні недоліки. Замість розробки та узгодження заходів щодо їхнього усунення російське Міноборони, яке виступало співзамовником літака разом із вітчизняним оборонним відомством, завело розмову про недоцільність подальшої роботи і відмову від розробки цієї крилатої машини на користь модернізації транспортників Іл-76.

АН-70 ЗДАТНИЙ ЗАБЕЗПЕЧИТИ ДЕСАНТУВАННЯ 110 ПАРАШУТИСТІВ АБО ПЕРЕВЕЗЕННЯ ЗА ОДИН РЕЙС 300 ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ІЗ ПОВНИМ ОЗБРОЄННЯМ

Майже два роки, аж до 2005-го, російське Міноборони відмовлялося від продовження робіт та їхнього фінансування. При цьому навіть у Росії певні фахівці відзначали, що оскільки ця крилата машина вже проходить льотні випробування, не варто витрачати великі кошти на науково-дослідні та дослідно-конструкторські роботи. Але й після поновлення робіт та узгодження спільної програми щодо усунення технічних недоліків російська сторона за деякий час заявила, що не бачить перспектив проекту через прагнення України вступити до НАТО. Пауза в роботі затяглася: з 2007 по 2009 рік АНТК імені О.К. Антонова самостійно виконувало

«АНТОНОВ» У САУДІВСЬКІЙ АРАВІЇ

Українці зведуть у цій країні авіабудівний завод для виробництва літаків Ан-132

Легкий транспортний літак Ан-132 прийде на заміну доволі популярному літаку такого класу Ан-32, виробництво якого припинено

Під час аерокосмічного салону в Ле Бурже ДП «Антонов» підписало угоду про участь у проектуванні і будівництві авіаційного заводу в Саудівській Аравії. Передбачається, що завод буде оснащений сучасним обладнанням, що дозволить втілити новітні авіаційні технології. Першим проектом нового спільного підприємства (СП) стане будівництво легкого транспортного літака Ан-132.

Будівництво цієї крилатої машини — вимога часу. Ан-132 замінить доволі популярний літак такого класу Ан-32, виробництво якого припинено.

Щоб ефективно конкурувати в сегменті легких турбогвинтових рампових військово-транспортних літаків, потрібна заміна вже застарілих платформ на сучасні. Водночас на ринку є попит на машини такої вантажопідйомності та розмірності.

Перший екземпляр літака Ан-132 має бути побудований через півтора року. За повідомленням генерального конструктора «Антонова» Дмитра Ківи, літак буде оснащено двигунами PW-150A з Канади та обладнанням компаній США, Канади та Євросоюзу. Літак Ан-132 пропонується замовникам з Індії, де планується його участь у тендері на заміну 56 легких транспортних літаків AVRO HS-748, а також з країн Близького Сходу і Азії, Африки та Південної Америки.

ЗА ПОПЕРЕДНІМИ ОЦІНКАМИ, ПОТРЕБА РИНКУ СТАНОВИТЬ БЛИЗЬКО 900 ЛІТАКІВ АН-132. ПЕРШИЙ ЕКЗЕМПЛЯР ЦЬОГО ЛІТАКА МАЄ БУТИ ПОБУДОВАНИЙ ЧЕРЕЗ ПІВТОРА РОКУ

За попередніми оцінками, потреба ринку становить близько 900 таких літаків.

Нині гравці світового ринку пропонують значно ширший асортимент — від легких транспортників тактичного призначення до заправників і військово-транспортних літаків стратегічного радіуса дії. Водночас дефіцит невеликих літаків вітчизняного виробництва може перетворитися на серйозну проблему на тлі зростання світового попиту на повітряні платформи для виконання найрізноманітніших завдань — від ведення розвідки і спостереження до патрулювання морських акваторій.

Вітчизняний флагман літакобудування вже реалізовував схожі міжнародні проекти. Наприкінці 90-х — початку 2000-х років в іранському місті Ісфахан було спроектовано та збудовано цілісне виробництво регіональних літаків Ан-140. Літак IrAn досі експлуатується у країні, де за доволі короткий проміжок часу побудовано близько 10 літаків.

Наталія ПЕЧОРІНА

Ан-70 здатний літати із крейсерською швидкістю 750–800 км/год., що дорівнює швидкості реактивного літака Іл-76 та на 30% більше, ніж в Ан-12, С-130, С-160

науково-дослідні роботи, фінансування яких взяло на себе Міністерство оборони України.

Рішення Міністра оборони України генерал-полковника Степана Полторака про прийняття Ан-70 на озброєння свідчить, що на сьогодні цей військово-транспортний літак є одним з небагатьох зразків середніх транспортних крилатих машин нового покоління. Свого часу США обмежилися модернізацією застарілого С-130, що становило подовження фюзеляжу, встановлення більш економічних двигунів та сучасної авіоніки. В Європі багато років велося створення А400М, але в результаті побудовано лише кілька серійних зразків.

Тому за подальшого успішного розвитку програми Ан-70, цей літак може стати тим локомотивом, що витягне з кризи ключові, високоінтелектуальні та наукомісткі галузі (авіакосмічну, приладобудівну, радіоелектронну), які сприяють розвитку економіки та створюють імідж держави.

Сергій ВОРОНКОВ

ЧИ ОБ'ЄДНАЄ НІМЕЧЧИНА ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ОПК?

Німеччина має намір глибше співпрацювати з європейськими партнерами у сфері ОПК. Це викладено у відповідному меморандумі уряду за авторством міністра оборони Урсули фон дер Ляєн і міністра економіки Зігмар Габріель.

Як наголошується в документі, європейська оборонна промисловість досі залишається у віданні окремих держав. «Європа дозволяє собі розкіш одночасно мати безліч програм з виробництва бронетехніки, три європейські винищувачі змагаються один з одним, а також має місце серйозна конкуренція серед надводних кораблів і підводних човнів». Однак згідно з меморандумом Європі потрібна «єдина і ефективна оборонна промисловість, якщо ми серйозно готові нести спільну відповідальність у сфері політики безпеки».

ФЕДЕРАЛЬНИЙ УРЯД ВИЗНАЧИВ СПИСОК КЛЮЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ, ЯКІ НЕОДМІННО ПОВИННІ МАТИ НІМЕЦЬКЕ ПОХОДЖЕННЯ

Водночас федеральний уряд визначив перелік ключових технологій, які неодмінно повинні мати німецьке походження. У нього входять підводні човни, танки, засоби розвідки, а також захисне спорядження. Представники оборонної промисловості з особливим інтересом чекали публікації переліку «ключових технологій», бо від цього залежить, які види озброєнь німецькі оборонні компанії зможуть у майбутньому виводити на експорт. Міністр економіки Зігмар Габріель займає більш жорстку позицію щодо контролю над експортом озброєнь, ніж його попередник Філіп Реслер.

Але про об'єднання європейської оборонної промисловості легше проголосити, ніж його здійснити. Федеральний уряд хоче встановити «єдині внутрішньоєвропейські стандарти з експорту військових технологій». При цьому не повинні ставитися під сумнів «політичні принципи німецького уряду щодо експорту озброєння та іншої продукції військового призначення».

На цей час відбувається злиття німецького виробника бронетехніки Krauss-Maffei Wegmann і французького оборонного концерну Nexter Systems. Саме в новому концерні можливе застосування для експортного контролю Франції. Основні угоди щодо злиття були підписані ще в середині 2014 року.

Бронетранспортер AMPV розроблений для проектів Бундесверу з урахуванням практичного досвіду застосування Німецьких збройних сил в Афганістані

Далі потрібно отримати згоду на злиття від антимонопольних служб. При цьому «зелене світло» має дати ще й німецький уряд. В компанії під робочою назвою «KANT» рівною мірою братимуть участь німецька та французька сторони, а штаб-квартира буде розташована в Нідерландах.

Наталія ПЕЧОРІНА

ХТО ТАМ — У «П’ЯТІЙ КОЛОНІ»?

Внутрішні вороги не менш небезпечні, ніж зовнішні

Від людського осуду за балаклавами і масками не сховатися

Уперше слово «колаборант» я почув 1968 року у Чехословаччині. Так чехи і словаки називали тих своїх співвітчизників, які підтримали введення до цієї країни радянських військ у серпні того року. Розповім, за яких обставин розширив свій обрій щодо тлумачення цього слова.

Того дня я приїхав до Праги, щоб вручити газету Центральної групи військ «Советский солдат» Густі Фучиковій — дружині відомого письменника-антифашиста Юліуса Фучика, автора всесвітньо відомого «Репортажу із зашморгом на шиї». Напередодні нового 1969 року у військовій газеті була надрукована її стаття, де вона навела рядки з його книги, написані в камері смертників празької тюрми Панкрац: «Люди, я любив вас! Будьте пильні!», які стали його заповітом і закликом до людства боротися з будь-якими проявами фашизму.

Пригадую, з яким хвилюванням натиснув кнопку дзвінка празької квартири пані Фучикової, для якої привіз кілька примірників газети з її статтею. Двері відчинила вродлива синьоока, струнка жінка. Щиро привітавши, запросила до вітальні, почала розповідати про життя і боротьбу її Юлика з нацистськими окупантами. А коли вже прощалися, з сумом сказала: «За цю статтю у вашій газеті мене почали називати «колаборанткою». Прикро чути такі звинувачення. Адже ми з Юликом були справжніми патріотами своєї країни. Він поклав життя заради її свободи від нацистських окупантів, а мене як дружину антифашиста відправили до концентраційного табору в Польщі…»

Ось за таких обставин я вперше почув це слово «колаборант». Пізніше дізнався про його походження. Виявляється, що за часів наполеонівських війн так називали контрабандистів, які своїми товарами завдавали шкоди рідній країні і сприяли економічному зміцненню Англії. Пізніше цей термін використовувався для визначення факту співробітництва з ворогом під час війни, зради національним інтересам своєї держави. Сьогодні набуло поширення ще й таке визначення — «п’ята колона».

Вперше цей термін вжив у книзі «Іспанія у вогні» Михайло Кольцов. У щоденнику від 21 жовтня 1937 року він записав: «Нещодавно фашистський генерал Мола заявив кореспондентам газет: «Ми наступаємо на Мадрид чотирма колонами військ. П’ята колона чекає нас у самій столиці». Кого мав на увазі той генерал, говорячи про підтримку своїх військ з боку місцевих зрадників? Наведу подальші рядки з цього запису в щоденнику: «Фашистське підпілля Мадрида надзвичайно активне. У нього сотні великих і малих цілей, об’єктів для вбивств і руйнування, зрадництва і шпигунства. Декілька тисяч озброєних мадридських фашистів мають великий актив з контрреволюційної буржуазії і поміщицької аристократії. Це звільнені з роботи, але залишені на свободі чиновники часів монархії. Це акціонери великих націоналізованих підприємств, клерикальні кола. Це величезна кількість рідних та родичів зниклих або заарештованих фашистів: їхні помисли спрямовані на допомогу армії заколотників, або звільнення рідних, або просто на криваву помсту. За умов наближення фронту до Мадрида вся ця зграя стає дедалі нахабнішою, а її шпигунство — все зухвалішим, шкідливість — все небезпечнішою».

БІЛЬШІСТЬ ГРОМАДЯН УКРАЇНИ АБСОЛЮТНО ПЕРЕКОНАНІ В ТОМУ, ЩО ПЕРЕМОГА У ВІТЧИЗНЯНІЙ ВІЙНІ 2014–2015 РОКІВ ЗАЛЕЖАТИМЕ ВІД ПОСИЛЕННЯ БОРОТЬБИ ЯК ІЗ ЗОВНІШНІМИ, ТАК І ВНУТРІШНІМИ ВОРОГАМИ. ДО ОСТАННІХ НАЛЕЖАТЬ ЯК ПРИХОВАНІ ПРЕДСТАВНИКИ «П’ЯТОЇ КОЛОНИ», ТАК І КОРУПЦІОНЕРИ

Коли читаєш рядки з книги Михайла Кольцова «Іспанія у вогні» про чорні справи «п’ятої колони» проти захисників Мадрида від фашистських нападників, мимоволі хочеться провести історичну паралель. Дії внутрішніх, прихованих, поплічників ворога на іспанській війні один до одного нагадують підривну справу наших вітчизняних прихильників російських окупантів.

Їхня діяльність має широкий спектр спрямування. Від прямої участі в боях проти Збройних Сил України (на боці російсько-терористичних формувань воюють тисячі наших обдурених пропагандою співвітчизників) до всебічної підтримки кремлівських загарбників. Вони організовують і здійснюють терористичні акти в містах України, займаються шпигунською діяльністю, корегують вогонь артилерії ворога, захоплюють у полон українських патріотів. На рахунку представників нашої «п’ятої колони» кров загиблих військовослужбовців України та мирних людей. Через їхні підривні дії проти нашої держави понад мільйон громадян регіону стали вимушеними переселенцями.

Але ще більшу шкоду безпеці держави завдають підривні дії внутрішніх ворогів, які займаються економічною сферою, зачаїлися «до кращих часів» у правоохоронних органах, прокуратурі, судах, органах місцевої влади. Тому більшість громадян України абсолютно переконані в тому, що перемога у Вітчизняній війні 2014–2015 років залежатиме від посилення боротьби як із зовнішніми, так і внутрішніми ворогами. До останніх належать як приховані представники «п’ятої колони», так і корупціонери.

Останнім часом керівництво держави визначило пріоритетні напрямки подолання цього ганебного явища. Вже розпочалися реформи у правоохоронній сфері. Перший значний крок на цьому шляху — створення Національної поліції країни. Наступний — організація роботи Державного бюро розслідувань. На цей час вже створено загальнодержавний реєстр, куди внесені протизаконні діяння майже 10 тисяч чиновників-корупціонерів. Виявлено понад 200 суддів, які сховалися від притягнення до відповідальності за порушення законів у Криму. Вживаються заходи для того, щоб поставити міцний заслін контрабанді. Передбачається запровадження безальтернативної міри запобіжного заходу для посадовців, які причетні до корупційних схем. Як сказав з цього приводу глава держави, кожен випуск злочинців під заставу викликає обурення суспільства, а він як Президент України не може на це не реагувати. Мають бути нарешті проголосовані Верховною Радою зміни до Конституції щодо скасування депутатської і суддівської недоторканності.

Позитивний досвід у боротьбі з проявами корупції у військовій сфері вже має і Міністерство оборони України. Цьому, зокрема, сприятиме введення процедури електронних торгів при закупівлі товарів, робіт і послуг для війська — продуктів харчування, транспортних засобів, предметів спорядження тощо. Завдяки запобіганню крадіжкам у фінансовій сфері й нецільовим витратам бюджетних коштів вдалося збільшити асигнування на підвищення боєздатності Збройних Сил України, посилення соціального захисту військовослужбовців та членів їхніх родин.

На продовження теми про важливість виявлення та притягнення до відповідальності представників «п’ятої колони» приверну увагу до такого історичного факту. Як відомо, Міжнародний військовий суд над нацистськими злочинцями визнав колабораціонізм як співробітництво з фашистами. Але існує вищий суд над представниками цього ганебного явища — всенародний осуд. Про цей український випадок всенародного осуду мені розповіли в селі Мирча Київської області. У роки війни гітлерівські окупанти спалили там живцем у хаті понад 20 мешканців за участь у партизанському русі. Видав їх есесівцям місцевий поліцай. Коли той повернувся додому після відбуття покарання, всі мірчани піддали поплічника фашистів такому народному осуду, що той був вимушений покинути село і безслідно зник. Його ім’я вже ніхто не пригадує, а от прізвища страчених патріотів залишилися в пам’яті людей. Вони живуть у назвах вулиць, їхні імена викарбувані на меморіальній дошці, встановленій на підвалинах спаленої фашистами сільської хати.

Можна сподіватися, що такий всенародний осуд не омине нікого з сучасних представників «п’ятої колони», коли війна закінчиться нашою перемогою над зовнішнім ворогом.

Володимир ЧІКАЛІН

Ось вони — прибічники «руського міру»

«ОПЛОТ» денеерівського ТЕРОРИЗМУ

Зграя бандитів називає себе «5-ю окремою мотострілецькою бригадою корпусу народної міліції міністерства оборони ДНР»

Нещодавно один із ватажків терористичної організації «ДНР», дехто на прізвище Басурін, який видає себе за «заступника командувача корпусу міністерства оборони ДНР», заявив представникам ЗМІ, що «… у республіці закінчилось формування повноцінного регулярного війська». Нам стало цікаво, що це за «військо» таке, хто і що його становлять, а найголовніше — як воно формувалося?

Отже, на сьогодні ця зграя бандитів, яка має гучну назву «5-та окрема мотострілецька бригада корпусу народної міліції міністерства оборони ДНР» має у складі такі «підрозділи»:

— два мотострілецькі батальйони;

— танковий батальйон;

— артилерійський дивізіон (бригадна артилерійська група) 3-батарейного або 4-батарейного складу);

— засоби ППО, включені до складу лінійних «підрозділів»;

— підрозділи бойового забезпечення (разом із розвідкою, зв'язком, інженерним підрозділом тощо);

КРИМІНАЛЬНІ ЕЛЕМЕНТИ Є ЧИ НЕ ОСНОВНИМ «МОБІЛІЗАЦІЙНИМ РЕСУРСОМ» ТЕРОРИСТИЧНИХ УГРУПОВАНЬ

— підрозділ тилового забезпечення (зокрема й кілька баз зберігання та складів).

Загалом у «бригаді» близько 4000–4200 осіб (серед інших «формувань ДНР» це найбільша банда), закамуфльованих під «безстрашних захисників» Донецька від «військ хунти»...

Комплектується «Оплот» як зі складу місцевих прибічників ідеї «Новоросії», так і з прибулих «добровольців» (а простіше кажучи — найманців) з сусідньої держави, зокрема «звільнених» та «відпускників» з особового складу регулярних військ Росії. Значний відсоток «оплотівців» мають у своєму послужному списку чималі строки «відсидки», зокрема й за особливо тяжкі злочини. Загалом кримінальний елемент, який на Донбасі традиційно був представлений у значній кількості, є чи не основним «мобілізаційним ресурсом» терористичних угруповань.

На сьогодні ця банда оснащена повним комплектом бойової техніки та озброєння, які зазвичай надаються мотострілецькій бригаді ЗС РФ, хоча і в дещо непропорційній кількості. До нього належить:

1. Бронетехніка:

— танків у «бригаді» налічується близько 42–44 одиниць;

— ББМ (бойові броньовані машини) в цілому близько 68–70 одиниць;

2. Артилерія. За деякими відомостями, «Оплот» має на озброєнні до восьми 122-мм гармат Д-30, 6–8 одиниць 152-мм гармат «Мста-Б», 122- мм САУ 2С1 «Гвоздика» і 152-мм САУ 2С3 «Акація» — близько 20–22 одиниць, можлива наявність 6–8 установок 122-мм БМ-21 РСЗВ «Град».

Окрім того, банда має на озброєнні 120-мм і 82-мм міномети, АГС-17,21, ПЗРК «Игла-М», до 6 машин ЗРК «Стрела-10М», СПГ-9 «Копьё», великокаліберні кулемети, різноманітні ручні протитанкові гранатомети і вогнемети типу «Шмель-М».

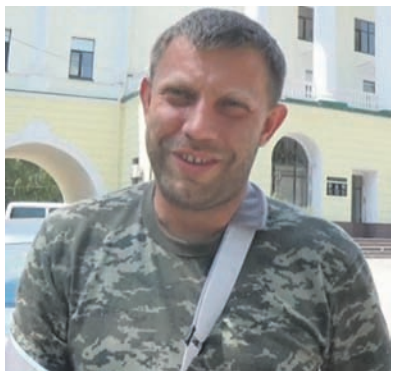
Стрілецьке озброєння представлене повним спектром радянських і російських зразків, серед них є такі, що використовуються виключно в російському війську.

«Оплот» має власні транспортні засоби як для підвезення і постачання, так і для транспортування особового складу, включаючи кілька «реквізованих на потреби республіки» цивільних автобусів, легкових автомобілів, позашляховиків.

Основна зона дій банди — Донецьк (з околицями) і райони південніше від нього аж до селища Гранітне (зокрема і Докучаєвськ). Усі ті розрізнені банди й бандочки, що нині «здійснюють контроль» по трасі Донецьк — Маріуполь, а простіше кажучи — грабують та мародерствують на ній, а також періодично обстрілюють українські підрозділи, починаючи від Новомихайлівки й до Гранітного та Докучаєвська, якраз і належать до так званої 5-ї омсбр «Оплот». Хоча, звичайно, більша частина бригади з «політичних міркувань» діє безпосередньо в Донецьку, вибираючись періодично, окрім як «повоювати з укропами», то в Горлівку, то в Макіївку для різного роду з'ясувань стосунків з колегами по терористичному цеху.

Сучасна історія цієї банди як «5-ї омсбр» починається приблизно з кінця липня — початку серпня минулого року, коли пересічна харківська банда «спортсменів»-тітушок з проросійським нахилом якось дуже раптово «вирішила» перетворитися на серйозне військове формування. Цікаво, що «переведення на військові рейки» бійцівського спортивного клубу «Оплот» розпочалося фактично одночасно з формуванням так званої «Першої слов'янської бригади» відомого Стрєлкова-Гіркіна. Як «батальйон» це формування стало відоме приблизно з червня 2014 року. Тому зовсім невипадково, що коли стрєлковська банда, виснажена в боях із наступаючим українським військом, увірвалася в Донецьк після відходу зі Слов'янська і Краматорська, втративши в тих боях фактично всю свою бронетехніку, там вже знаходилися цілком боєздатні та лояльні до Кремля «Восток» з «Оплотом» як своєрідна противага не зовсім керованому Москвою Стрєлкову.

Не менш цікава й особа першого ватажка бандформування «Оплот». Це нинішній «керівник ДНР» Олександр Захарченко. Свою активну терористичну діяльність він розпочав, коли зграя гопників у масках, з різноманітною зброєю і в нарукавних пов'язках «Оплот» захопила Донецьку міськраду. Потім був неафішований короткочасний візит Захарченка до Москви, після якого на нечисленну групу харківських «спортсменів» ніби з рогу достатку посипалися значне фінансування та постачання, до них долучилися люди, звичні до війни, а потік відповідного озброєння і бойової техніки для потреб банди з території сусідньої держави почав зростати в геометричній прогресії.

Юрист-недоучка, торгівець курятиною, фюрер донецьких сепаратистів Олександр Захарченко

Хто ж такий Захарченко? Фюрер сепаратистів — так назвали «антифашиста» Захарченка телевізійники Німеччини в одному з сюжетів. Юрист-недоучка, технік-електромеханік, що був упійманий на крадіжці грошей у горілчаній компанії «Олімп», а потім торгував курятиною оптом і вроздріб. Звідси й прізвисько — «Сашко-Гаврилівські курчата». Ймовірно, якби Захарченко в грудні 2013 року не опинився серед тітушок з харківського «Оплоту», яких Партія регіонів використала як бойове крило Антимайдану, він і досі продавав би бройлерів. Рядові терористи нічого не знають про бойові заслуги Захарченка, про які йдеться в його біографії і за які його груди прикрашають «бойові хрести». Проте місцеві жителі добре знають про грабунки та мародерство «оплотівців» Захарченка.

Взаємна любов між паном Захарченком та формуванням «Оплот» зберігається й донині, в часи, коли «перший командир» формування зміг видертися на Олімп терористичної псевдореспубліки. По суті, сьогоднішнє «фюрерство» пана Захарченка серед терористично-бандитської тусовки донецької частини Донбасу якраз і визначається наявністю в нього «під боком» саме цього формування і його готовністю «рвати на шматки» будь-кого за його командою.

На різних етапах «діяльності» «Оплоту» до його складу входили такі відомі на Донбасі банди, як «Сварожич», «Російська православна армія», кавказький батальйон «Смерть» (укомплектований кадировцями) тощо. Активна участь «Оплоту» в бойових діях розпочалася наприкінці липня 2014 року, коли він був задіяний у боях за донецький аеропорт і Кожевню.

Логічним підсумком діяльності банди стало включення 16 лютого 2015 року всіх помічених у різний час у її складі або причетних до її діяльності людей у список тих, до кого застосовуватимуться санкції Європейського Союзу.

Костянтин МАШОВЕЦЬ

«ПОРУЧ ІЗ НАШИМ СОЛДАТОМ НІКОЛИ НЕ СТРАШНО»

Соломія Вітвіцька, яку ми звикли бачити на телеекранах, часта гостя на передових позиціях наших бійців у зоні АТО

Фото на пам'ять з бійцями одного з підрозділів Збройних Сил України в зоні проведення АТО

Соломія Вітвіцька — ведуча спеціального випуску «ТСН». Народилася 16 червня 1980 року у м. Броди Львівської області. Виросла у Львові. Закінчила факультет журналістики Львівського університету імені Івана Франка.

Перше місце роботи — Львівська телеагенція НТА. З 2008 року працює на каналі «1+1», ведуча програми «ТСН. Особливе».

Вільно володіє німецькою, читає Гете та Шиллера в оригіналі.

На її сторінках в соціальних мережах мало не щодня з'являються світлини із солдатами Збройних Сил та інших військових формувань України. Також ця тендітна жінка часто відвідує військові госпіталі, де підтримує поранених бійців. Про це та інше Соломія Вітвіцька розповіла читачам газети «Народна армія».

— Соломіє, скажіть, ви їдете на Схід насамперед як журналіст чи як волонтер?

— Я їжджу на Донбас передусім як волонтер та організатор концертів для наших захисників. Ми постійно збираємо речі, необхідні військовим, намагаємося їм допомогти. Хоча були випадки, коли я знімала сюжети-репортажі для ТСН. Однак головна мета моїх поїздок — підтримка бойового духу кожного, хто нині захищає Україну.

— З якими емоціями ви виїжджаєте в зону АТО та із якими повертаєтеся до Києва?

— Наше завдання підтримати хлопців, надихнути їх на перемогу, сказати безліч теплих слів, то їдемо тільки з позитивними емоціями. Ми хочемо, щоб вони пам'ятали, що громадяни України про них не забувають, переконуємо кожного солдата на передовій, що будемо завжди їх підтримувати. Я усвідомила, що мені ці поїздки так само необхідні, як і хлопцям. Мені завжди приємно бачити очі захисників, їхні усмішки, розмовляти з ними.

— А свою першу поїздку в зону АТО пам'ятаєте?

— У мене брат військовий — офіцер бригади тактичної авіації капітан Северин Вітвіцький. Він служив неподалік Севастополя у військовій частині в Бельбеку, яку після окупації Криму передислокували до Миколаєва. З початком війни на Донбасі брата відкомандирували до Краматорська. Про це не знали ані батьки, ані друзі, ані близькі, лише я. Тому моя перша поїздка на Схід України була в Краматорськ — до брата. Разом із гуртом «ОТ VINTA» ми влаштували концерт у штабі. Тоді я на власні очі побачила, що відбувається на Сході, й зрозуміла, що людям необхідна моральна та матеріальна підтримка.

— В які ще міста на Сході їздили? Хто з артистів підтримав вашу ініціативу допомагати?

— Нещодавно намагалася це пригадати. Їх дуже багато. Зокрема були в Маріуполі, Волновасі, Краматорську, Слов'янську, Мар'їнці, Сватовому тощо. Ми об'їздили майже всю Донеччину та більшу частину Луганщини. Іноді мені здається, що східну частину України я віднедавна знаю краще ніж західну. А що стосується артистів, то ніхто не відмовляють і їдуть із нами гурти «ОТ VINTA», «Врода», «Українські барви», співачки Ейра, Світлана Тарабарова, Брія Блессінг тощо. Останнього разу їздив Лесь Подерев'янський — не співав, але хлопці були дуже раді його бачити, знайшлося чимало шанувальників його творчості. Окрім передової, я організовувала багато концертів і у військових частинах, госпіталях, мобілізаційних центрах.

— Чи бувало вам страшно під час концертів на передовій?

— Безпосередньо під час виступів я відчуваю себе у безпеці, адже наші глядачі — професійні військові. Поруч із нашим солдатом ніколи не страшно. Але був такий момент, коли стало дійсно моторошно. Ми тоді їхали у Волноваху. В дорозі я згадувала, що мені розповідали мої друзі, брат. А саме, що можна з'їхати не на ту дорогу й потрапити до ворога. І от, коли наше авто повернуло ліворуч та проїхало декілька десятків метрів, водій різко загальмував… Увімкнув задню передачу, швидко повернувся на колишній шлях. Виявилося, що ми таки з'їхали не на ту дорогу і прямували просто до блокпоста «ДНР». Добре, що водій вчасно зорієнтувався, адже місцевість була дуже одноманітною, тож йому дуже легко було схибити. Але, слава Богу, все обійшлося!

— А чи не заперечує ваш чоловік проти поїздок на передову?

— Коли вирішила їхати у Краматорськ, сказала чоловікові: «Владе, я їду на Схід!» Він не заперечував, просто відповів: «Я поїду з тобою!» Тож у першій поїздці ми були разом. Пізніше він також їздив на передову, але без мене — як режисер: знімав відео та возив речі з волонтерами на крайні блокпости під Дебальцевим. І чесно, мені було страшніше знати, що він там один, а я в Києві, аніж самій бути в зоні бойових дій…

— Окрім того, що ви організовуєте концерти, певно, ще й гуманітарну допомогу везете?

— Так, намагаємося. Все, що найбільше потрібно хлопцям. На початку війни, завдяки людям, які читають мою офіційну сторінку у facebook, я допомогла зібрати перші 100 тисяч доларів, щоб закупити кровоспинний препарат Celox. Також «волонтерствую» ще й в американському благодійному фонді «Save lives together». За півтора року фонд передав нашому війську близько $1,5 млн. За ці кошти купували та везли на передову ті ж кровоспинні препарати, пігулки, пластир, джгути — повністю комплектували аптечки.

— Які плани на майбутнє?

— Ми вже готуємося до чергового музичного туру в зону АТО. Зокрема до дня ВДВ хочемо потішити відразу кілька аеромобільних бригад. Кошти на це збирає також і постійна учасниця наших концертів на передовій Ейра Муза. Отже, справу полишати не збираюся ні в якому разі.

Хлопці, тримайтеся, ми про вас пам'ятаємо і не залишимо без підтримки!

Бесіду вів Владислав ІЛЬЧЕНКО

ФОТОРЕПОРТЕР ДЖЕЙК СТОУН:

«Я РОЗУМІЮ ВАШУ ЖАГУ ЖИТИ СПРАВЕДЛИВО Й ВІЛЬНО»

Американський журналіст продав усе своє майно, щоб показати світу правду про війну на Донбасі

Наша група везе Джейка на лінію зіткнення під Пісками, де він має провести тиждень в окопах першої лінії оборони українських підрозділів.

Як абсолютна більшість американців, Джейк Стоун завжди усміхається. Джейк — добропорядний американець. Мав гарну офісну роботу в одному з центральних інформаційних видань країни із чітким графіком роботи, стабільно високою зарплатнею.

— Джейку, тобі тридцять, ти на батьківщині мав блискучі перспективи. Але продав усе своє майно і зараз тут. Чому?

— Нам, американцям, докоряють байдужістю до всього світу. Це не так, ми не байдужі. Я одного дня зрозумів, що існую в ситому «болоті». А десь йдуть війни, голодують і хворіють люди. Зацікавився волонтерством. Потім вирішив змінити життя і попрацювати років з п'ять у країнах, де біда. Я дійсно продав усе, що мав, навіть улюблені пістолети.

Власність Стоуна в кабіні авто — валіза з речами першої необхідності та фототехніка.

— Джейку, ти відмовився фотографуватись…

— Це не відмова, а прохання. Ще прошу змінити прізвище. Я кілька разів був на «тому боці», в мене є підстави побоюватись за моє життя. Після втечі Януковича ми з колегами приїхали в Донецьк, маючи певну інформацію про його родичів та адреси їхніх помешкань. Хотіли поспілкуватись з ними «на камеру». Але поспілкувались із тими, кого ти називаєш сепаратистами. Нам вдягли на голови мішки, кілька разів поставили «до стіни», потім довго тримали лежачи на холодному цементі.

— Ти був на тій стороні й після початку повномасштабних бойових дій. Можеш порівняти українську армію і «ополченців»?

— Ви дисциплінованіші… Ви добріші та щиріші за «тих». Тому, думаю, що ви й сильніші. А ще я не відчуваю з вашої сторони ніякої загрози.

— А головна відмінність між нами і «тими»?

— Вона проста, це на долоні. Ви воюєте за волю, цілісність країни. Америка, що б про неї не говорили, країна свободи. Тому я дуже добре відчуваю цей дух, вашу жагу жити справедливо й вільно. Мені імпонує ваш героїзм, готовність жертвувати життям заради чогось світлого. «Там» ситуація геть інша. Не буду розвивати тему…

Віктор ШЕВЧЕНКО

На виконання статті 7 Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», постанови Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2000 року № 1919 «Про порядок відчуження та реалізації військового майна Збройних Сил» (із змінами) та наказу Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 «Про затвердження Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна» (далі — Наказ), **Міністерство оборони України інформує про проведення конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження окремо визначеного військового майна.**

Конкурс відбудеться — 18 серпня 2015 року о 10.00 за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Департамент відчуження та утилізації військового майна Міністерства оборони України каб. 223.

Об'єкти оцінки — лоти (додаток 1).

Кінцевий термін подання документів — 14 серпня 2015 року до 10.00.

Для участі в конкурсному відборі суб'єкти оціночної діяльності подають: заяву про участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності (додаток 2); копії установчих документів учасника конкурсу (для юридичних осіб); копії кваліфікаційних свідоцтв оцінювача; копію сертифіката суб'єкта оціночної діяльності; копію свідоцтва про включення інформації про оцінювача до Державного реєстру оцінювачів та суб'єктів оціночної діяльності; конкурсну пропозицію.

Документи подати супровідним листом.

Конкурсна пропозиція суб'єкта оціночної діяльності подається в запечатаному конверті на кожний лот окремо та формується відповідно до критеріїв, визначених у додатку 2 до Наказу.

Документи подати на реєстрацію до комісії на ім'я голови конкурсної комісії в запечатаному конверті з описом документів, що в ньому містяться. Копії документів, що подаються, завіряються позначкою «Згідно з оригіналом» із зазначенням назви посади, ініціалів та прізвища особи, яка завіряє копію, її особистого підпису, дати завірення копії, засвідченої печаткою (за наявності).

Умови конкурсу визначені Положенням про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна, затвердженого наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29.

Визначення переможця проводиться комісією за критеріями з визначення кращої конкурсної пропозиції з оцінки військового майна (додаток 2 до Наказу).

Результати конкурсного відбору оголошується в тому ж порядку, в якому його було оголошено.

З переможцем конкурсного відбору укладається договір на оцінку окремо визначеного військового майна.

Конкурсна комісія знаходиться за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Департамент відчуження та утилізації військового майна Міністерства оборони України.

Телефон для довідок: (044) 454-73-86, (044) 454-73-26.

Додаток 1

Лот 1

Запит ДК «Укрспецекспорт»
№ USE -44.1-7973 від 15.07.2015

Перелік
списаного військового майна, яке планується до реалізації (на внутрішньому ринку) та підлягає незалежній оцінці

№ пп	Перелік	Найменування військового майна	Одиниця виміру	Кількість	Рік виготовлення	Термін використання (зберігання)	Залишкова (балансова) вартість, тис. грн		Місце знаходження	Примітка
							одиниці	разом		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	Перелік списаного в/м стор. № 305	АТЗ-4-131	одиниць	3	1988-1991	23-26	20,2	60,6	в/ч А2975, м. Лубни	
2	стор. № 317	МЗ-66	одиниць	1	1975	27	7,5	7,5	в/ч А2975, м. Лубни	
3	стор. № 319	АЦ-9-5337	одиниць	1	1988	26	25,36	25,36	в/ч А2975, м. Лубни	
4	стор. № 320	АЦ-8-5334	одиниць	1	1987	27	19,38	19,38	в/ч А2975, м. Лубни	
5	стор. № 337	АЦ-4,3-131	одиниць	1	1974	40	5,2	5,2	в/ч А2975, м. Лубни	
6	стор. № 347	ПСГ-160	одиниць	4	1976-1987	27-38	4,8	19,2	в/ч А2365, смт Вакуленчук	
7	стор. № 355	ППК-400	одиниць	1	1958	56	1,65	1,65	в/ч А2110, м. Нікополь	
8	стор. № 358	ПЦ-6,7-8925	одиниць	1	1983	31	4,2	4,2	в/ч А2365, смт Вакуленчук	
9	стор. № 360	ПЦ-6,7-8925	одиниць	1	1984	30	4,2	4,2	в/ч А2975, м. Лубни	
10	стор. № 364	ПЦ-6,2-8636	одиниць	23	1988-1990	24-26	1,71	39,33	в/ч А2975, м. Лубни	
11	стор. № 366	ПЦ-6,2-817	одиниць	3	1978-1984	30-36	1,71	5,13	в/ч А2756, м. Одеса	
12	стор. № 365	ПЦ-6,2-86361	одиниць	13	1988-1990	24-26	1,71	22,23	в/ч А2975, м. Лубни	
13	стор. № 391	МНУГ-60	одиниць	1	1963	51	1,5	1,5	в/ч А2975, м. Лубни	
14	стор. № 406	МНУГ-20 (МНУГ-20М)	одиниць	1	1986	28	2,37	2,37	в/ч А2975, м. Лубни	
15	стор. № 427	БКФ-4	одиниць	107	1976-1985	29-38	0,021	2,247	в/ч А2110, м. Нікополь	
16	стор. № 430	БКФ-4	одиниць	71	1976-1985	29-38	0,021	1,491	в/ч А2110, м. Нікополь	
17	стор. № 482	Р-6	одиниць	30	1990	24	1,1	33,000	в/ч А2110, м. Нікополь	
18	стор. № 463	ПСТ-100*1,5	комплект	4	1972-1978	36-42	27,5	110	в/ч А2110, м. Нікополь	
19	стор. № 464	РН-100	одиниць	15	1989	25	27,264	408,960	в/ч А3516, смт Любашівка	
20	стор. № 472	Р-25С	одиниць	3	1995	19	2,250	6,750	в/ч А3516, смт Любашівка	
21	стор. № 473	Р-25	одиниць	4	1966	48	2,250	9,000	в/ч А3516, смт Любашівка	
22	стор. № 478	Р-10	одиниць	1	1965	49	1,800	1,800	в/ч А3516, смт Любашівка	
23	стор. № 438	БСО-1-200	одиниць	6000	1962-1999	15-52	0,02	120	в/ч А2756, м. Одеса	
24	стор. № 484	Р-4	одиниць	2	1966	48	0,9	1,800	в/ч А3516, смт Любашівка	
25	стор. № 492	РА-40	одиниць	12	1981-1990	24-33	7,985	95,820	в/ч А3516, смт Любашівка	
26	стор. № 493	РН-2 (РНС-2)	одиниць	6	1963	51	2,016	12,096	в/ч А3516, смт Любашівка	
27	стор. № 494	РА-2	одиниць	2	1963	51	1,8	3,6	в/ч А3516, смт Любашівка	

Додаток 2

Голові комісії з відбору суб'єктів оціночної діяльності ______________________________
____

Реєстраційний № _______
“___” _________ 20___ р.
(дата реєстрації заяви)

ЗАЯВА
про участь у конкурсному відборі суб'єктів
оціночної діяльності

Заявник
____
(найменування заявника або прізвище, ім'я, по батькові (для фізичної особи))

Керівник
____
(прізвище, ім'я, по батькові, посада)

Ідентифікаційний код заявника за ЄДРПОУ, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний орган державної податкової служби і мають відмітку у паспорті) ______________________________________
Місцезнаходження (місце проживання) ______________________________________

----------------	----------------	----------------	----------------
----------------	----------------	----------------	----------------
(телефон)	(телефакс)	(телекс)	(адреса електронної пошти в мережі Інтернет)

Просимо дозволити взяти участь у конкурсному відборі суб'єктів оціночної діяльності на право проведення незалежної оцінки окремо визначеного військового майна.

“___”_________ 20___ р. ______________________
(дата заповнення заяви) (підпис керівника)
М.П.

Головне квартирно-експлуатаційне управління Збройних Сил України проводить відбір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантних посад державних службовців:

— заступника начальника відділу технічного нагляду.

Вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного спрямування. Стаж роботи на керівних посадах в органах військового управління не менше 5-ти років або в інших сферах управління не менше 6-ти років.

— головного спеціаліста відділу економічної роботи і моніторингу;
— провідного спеціаліста відділу економічної роботи і моніторингу;
— провідного спеціаліста відділу бухгалтерського обліку та звітності;
— провідного спеціаліста відділу контролю за використанням земель оборони;
— спеціаліста I категорії відділу технічного нагляду;
— спеціаліста I категорії відділу бюджетного планування, фінансування та контролю за використанням коштів;
— спеціаліста I категорії відділу економічної роботи і моніторингу.

Вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного напрямку підготовки. Стаж роботи на посадах спеціаліста не менше 2-х років або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 3-х років.

Термін подання документів на розгляд конкурсної комісії — протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

За додатковою інформацією звертатися за телефоном: (044) 242-08-51.

***

Управління організації і супроводження ремонту озброєння та військової техніки проводить підбір кандидатів для участі в конкурсі на заміщення вакантної посади державного службовця:

— головний спеціаліст групи ремонту бронетанкового озброєння і техніки відділу ремонту озброєння та військової техніки Сухопутних військ;
— спеціаліст I категорії відділу ремонту озброєння та військової техніки Повітряних Сил;
— провідний спеціаліст групи ремонту літальних апаратів та авіаційно-технічного майна відділу ремонту озброєння та військової техніки Повітряних Сил;
— головний спеціаліст відділу ремонту озброєння та військової техніки родів військ і служб.

Вимоги до кандидатів: повна вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста або магістра; володіння державною мовою; вміння працювати на комп'ютері на рівні користувача; стаж роботи за фахом на державній службі на посаді спеціаліста I категорії не менше 1-го року, або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 3-х років.

Термін надання документів на розгляд конкурсної комісії — протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення.

Прийом документів проводиться за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, військове містечко № 27.

Додаткова інформація за телефоном: 245-70, (044) 456-70-48 (з 9.00 до 18.00, крім вихідних та святкових днів).

***

На виконання «Положення про конкурсний відбір суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження військового майна», затвердженого наказом Міністерства оборони України від 20 січня 2015 року № 29, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 19 лютого 2015 року за № 202/26647 (далі — Наказ), Міністерство оборони України інформує про результати проведення конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності у випадках відчуження окремо визначеного військового майна, який відбувся 28 липня 2015 року о 10.00 за адресою: 03113, м. Київ-113, проспект Перемоги, 55/2, Департамент відчуження та утилізації військового майна Міністерства оборони України каб. 223 (інформація про проведення конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності була розміщена на офіційному веб-сайті Міністерства оборони України 8 липня 2015 року та опублікована у друкованому виданні «Народна армія» номер # 69(5404) від 10 липня 2015 року).

За результатами наданих конкурсних пропозицій та відповідно до критеріїв визначених Наказом, рішенням конкурсної комісії оголошено переможців наступних суб'єктів оціночної діяльності:

за лотом 1 — ТОВ «Трест Груп»
за лотом 2 — ТОВ «Трест Груп»
за лотом 3 — ТОВ «Трест Груп»
за лотом 4 — ТОВ «Трест Груп»
за лотом 5 — ТОВ «Трест Груп».

***

Кафедра військової підготовки Національного авіаційного університету (м. Київ) оголошує конкурс на заміщення вакантної посади:

— старший викладач, ШПК «підполковник», посадовий оклад — 1380–1460 грн.

Умови конкурсу:

можуть брати участь особи, які мають науковий ступінь кандидата наук, вчене звання доцента (старшого наукового співробітника), за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра (спеціаліста).

Можуть обіймати викладачі без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше п'яти років стажу науково-педагогічної (педагогічної) роботи, проводять навчальні заняття і мають видані навчально-методичні посібники; висококваліфіковані фахівці з військ зі стажем роботи за фахом не менше п'яти років, органів військового управління або військових навчальних закладів (установ, організацій), які мають повну вищу освіту і здійснюють педагогічну, науково-педагогічну діяльність.

Дата проведення конкурсу — 10 вересня 2015 року, строк подання документів — з 1 по 30 серпня 2015 року.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи (матеріали): рапорт; автобіографія; копії документів про освіту та кваліфікацію; службова характеристика; службова картка; медична книжка; довідка про проходження військової служби; копії документів про науковий ступінь, вчене звання та список наукових праць (винаходів) — за наявності.

Документи надсилаються на адресу: 03048, м. Київ-48, вул. Медова,1, начальнику кафедри військової підготовки Національного авіаційного університету .

***

Кафедра військової підготовки Національного авіаційного університету (м. Київ) оголошує конкурс на заміщення вакантної посади:

— викладач вищого навчального закладу (1 ставка), ШПК «працівник Збройних Сил України», посадовий оклад — 2377 грн.

Умови конкурсу: можуть брати участь особи, які мають освітньо-кваліфікаційний рівень магістра (спеціаліста), випускники ад'юнктури (аспірантури).

Дата проведення конкурсу — 10 вересня 2015 року, **строк подання документів** — з 1 по 30 серпня 2015 року.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи (матеріали): заява; автобіографія; копії документів про освіту та кваліфікацію; службова характеристика; службова картка; медична книжка; довідка про проходження військової служби; копії документів про науковий ступінь, вчене звання та список наукових праць (винаходів) — за наявності.

Документи надсилаються на адресу: 03048, м. Київ-48, вул. Медова,1, начальнику кафедри військової підготовки Національного авіаційного університету.

***

Оголошення №227/1/2226-НЕР про проведення конкурсу на закупівлю квартир на вторинному ринку в регіонах України

1. Замовник:

1.1. Найменування. **Міністерство оборони України**

1.2. Ідентифікаційний код за ЄДРПОУ: **00034022.**

1.3. Місцезнаходження: **Повітрофлотський проспект, 6, м. Київ, 03168.**

1.4. Реєстраційний рахунок замовника: **35222201018611, 35229301018611, 35225101018611, 35217001018611.**

1.5. Посадові особи замовника, уповноважені здійснювати зв'язок з учасниками (прізвище, ім'я, по батькові, посада та адреса, номер телефону та телефаксу із зазначенням коду міжміського телефонного зв'язку, e-mail): **головний спеціаліст відділу планування та організації будівництва Департаменту капітального будівництва Міністерства оборони України Коломійчук Наталія Анатоліївна, тел. (044) 271-12-92; факс: (044) 226-30-03, departamentbud@ukr.net.**

1.6. Головний розпорядник коштів (повне найменування та ідентифікаційний код за ЄДРПОУ): **Міністерство оборони України, 00034022.**

2. Розмір бюджетного призначення за кошторисом або очікувана вартість предмета закупівлі: **915 365 062 (дев'ятсот п'ятнадцять мільйонів триста шістдесят п'ять тисяч шістдесят дві) грн. 50 коп.**

3. Адреса веб-сайта, на якому замовником розміщується інформація про закупівлю: **www.mil.gov.ua, Розділ «Державні закупівлі» —** Конкурсна комісія з відбору пропозицій щодо закупівлі квартир.

4. Інформація про предмет закупівлі:

4.1. Найменування предмета закупівлі: **закупівля квартир на вторинному ринку в регіонах України**.

4.2. Опис предмета закупівлі чи його частин: *лот 1* — м. Київ (Святошинський та Шевченківський райони), **до 40 квартир**; *лот 2* — м. Київ (Солом'янський та Голосіївський райони), **до 40 квартир**; *лот 3* — м. Київ (Оболонський та Подільський райони), **до 40 квартир**; *лот 4* — м. Київ (Деснянський та Печерський райони), **до 40 квартир**; *лот 5* — м. Київ (Дарницький та Дніпровський райони), **до 40 квартир**, *лот 6* — Київська область (м. Вишгород, м. Ірпінь, смт Гостомель та смт Коцюбинське), **до 15 квартир**; *лот 7* — Київська область (Києво-Святошинський район), **до 30 квартир**; *лот 8* — Київська область (м. Васильків та м. Біла Церква), **до 14 квартир**; *лот 9* — Київська область (м. Бориспіль та м. Бровари), **до 14 квартир**; *лот 10* — м. Вінниця (Ленінський район), **до 30 квартир**; *лот 11* — м. Вінниця (Замостянський район), **до 30 квартир**; *лот 12* — м. Вінниця (Староміський район), **до 25 квартир**; *лот 13* — Вінницька область, **до 50 квартир**; *лот 14* — м. Дніпропетровськ, **до 30 квартир**; *лот 15* — Дніпропетровська область, **до 20 квартир**; *лот 16* — Донецька область (м. Артемівськ), **до 20 квартир**; *лот 17* — Донецька область (м. Краматорськ), **до 20 квартир**; *лот 18* — Донецька область (м.Костянтинівка), **до 20 квартир**; *лот 19* — м. Житомир, **до 45 квартир**; *лот 20* — Житомирська область (м. Новоград-Волинський), **до 20 квартир**; *лот 21* — Івано-Франківська область, м. Івано-Франківськ, **до 20 квартир**; *лот 22* — Закарпатська область (м. Мукачеве), **до 3 квартир**; *лот 23* — Закарпатська область (м. Ужгород), **до 4 квартир**; *лот 24* — м. Львів, **до 50 квартир**; *лот 25* — Львівська область, **до 30 квартир**; *лот 26* — м. Миколаїв, **до 35 квартир**; *лот 27* — Миколаївська область (м. Очаків), **до 40 квартир**; *лот 28* — Миколаївська область (м. Первомайськ), **до 40 квартир**; *лот 29* — Миколаївська область (м. Вознесенськ), **до 15 квартир**; *лот 30* — м. Одеса, **до 50 квартир**; *лот 31* — Одеська область (м. Ізмаїл), **до 10 квартир**; *лот 32* — Одеська область (м. Болград), **до 15 квартир**; *лот 33* — Одеська область (м. Білгород-Дністровський), **до 40 квартир**; *лот 34* — Одеська область (м. Іллічівськ), **до 30 квартир**; *лот 35* — м. Полтава, **до 30 квартир**; *лот 36* — м. Рівне, **до 50 квартир;** *лот 37* — м. Суми, **до 40 квартир**; *лот 38* — Сумська область (міста Глухів, Конотоп та Охтирка) , **до 25 квартир;** *лот 39* — м. Харків, **до 50 квартир;** *лот 40* — Харківська область (м. Чугуїв), **до 30 квартир;** *лот 41* — м. Чернігів, **до 50 квартир.**

4.3. Строк поставки товарів (квартир): **до 30 вересня 2015 року.**

5. Строк дії конкурсних пропозицій: **90 календарних днів.**

6. Подання конкурсних пропозицій:

6.1. Місце: **Повітрофлотський проспект, 28А, м. Київ, 03049, Департамент капітального будівництва, 4 поверх, кімната 414.**

6.2. Строк: **10.08.2015 року.**

6.3. Час: **до 12:00 год.**

7. Розкриття конкурсних пропозицій:

7.1. Місце. **Повітрофлотський проспект, 28А, м. Київ, 03049, Департамент капітального будівництва, 4 поверх, кімната 403.**

7.2. Дата**: 10.08.2015 року.**

7.3. Час: **о 14.30 год.**

8. Додаткова інформація: Конкурсна документація та зміни до неї розміщуються на веб-сайті www.mil.gov.ua, Розділ **«Державні закупівлі» —** Конкурсна комісія з відбору пропозицій щодо закупівлі квартир. Основні умови договору: відповідно до вимог конкурсної документації.

Для одержання перепусток, у разі необхідності отримання конкурсної документації в Департаменті капітального будівництва Міністерства оборони України та подання конкурсних пропозицій, в день, що передує дню розкриття, необхідно до 15:00 години повідомити кандидатуру представників учасника за тел./факс: (044) 271-12-92; (044) 226-30-03. Перепустка надається при наявності паспорта.

ЮЛІЯ ПОДОЛЯНКО, «КОРОЛЕВА УКРАЇНИ — FIRE 2015»:

«Дорогі захисники! Ми пам'ятаємо, пишаємось і віримо в вас, адже страшно навіть уявити, що могло бути, якби не ваша сміливість, сила, мужність.

Герої — не завжди ті, хто перемагають. Іноді вони програють. Але вони оговтуються і продовжують боротися. Вони не здаються. Ось що робить їх героями. Ви — наша надія на краще, ви ті, хто дає нам сили і мотивацію робити щось на благо нашої Батьківщини.

Сподіватися — значить вміти чекати, мати ту необхідну дещицю терпіння і віри, яка дозволить нам перемогти тяжке сьогодення. І нехай буде мир в Україні!

Нехай Господь Бог береже вас, скоріше повертайтеся!»

СЕРПЕНЬ

ПОНЕДІЛОК	ВІВТОРОК	СЕРЕДА	ЧЕТВЕР	П'ЯТНИЦЯ	СУБОТА	НЕДІЛЯ
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

2 серпня
День Високомобільних десантних військ
День Повітряних Сил Збройних Сил України

8 серпня
День військ зв'язку Збройних Сил України

9 серпня
День будівельника

12 серпня
Міжнародний день молоді

15 серпня
День археолога

19 серпня
Преображення Господнє (Спас)

23 серпня
День Державного Прапора України

24 серпня
День Незалежності України

29 серпня
День авіації України

30 серпня
День шахтаря

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Укрполіграфмедіа» (вул. Фрунзе, 104А, м. Київ, 04080).

Наклад 30883 Замовлення 30189

Ціна вроздріб – договірна

Головний редактор Роман ДРАПАК

Чергові по номеру — Володимир КОРНІЯКА, Сергій ВОРОНКОВ

Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12

Pp — Реклама редакції (подається безкоштовно)
P — Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора. При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.